

૨૬૬૬

ભુગોળવિદ્યા.

ભાગ ૧ સો.

મુ'બ.ઈ.

“જગમિત્ર પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં” અમુ. છે.

૧૯૮૬,

કિંમત ૩ આના.

ભૂગોળ વિદ્યા.

ભૂગોળવિદ્યા—પૃથ્વીના ગોળાનું વર્ણન.

ગોળાનો આકાર—કાંઈક નારંગીને મળતો. ઉપલી તથા નીચ-
લી બાજુપરથી થોડો ચપટો છે.

(પૃથ્વી ગોળ છે તે નીચલા કારણોથી સાબીત થાયછે.)

૧—ધ્રુવ. જે રાખસો વહાણમાં બેસીને પૃથ્વીની પ્રદક્ષિણા કરી આ
બ્યા છે તેઓ જે ઠેકાણેથી નીકળ્યા હતા તેજ ઠેકાણે આડા
અવળા વળ્યા શિવાય પાછા આવ્યા. જે ચપટી હોત તો
પાછા તેને તેજ ઠેકાણે આવત નહીં.

૨—જી. જ્યારે કોઈ વહાણ આપણી પાસેથી હંકારીને જેમ જેમ
દૂર જતું જાય છે તેમ તેમ તેનો નિચેનો ભાગ દેખાતો બ-
ધ થાય છે, અને છેલ્લે તેનો ડાલ દેખાઈ પછી તદ્દન દેખાતું
બંધ થાય છે.

૩—જી. પુત્રને દિવસે જ્યારે ચંદ્રગ્રહણ થાય છે ત્યારે પૃથ્વીની
છાયા ચંદ્ર ઉપર ગોળ દેખાય છે.

૪—ધ્રુવ. ધણે દૂર ઉભારહીને કોઈ ઉંચો પહાડ કે મ્હોટો ડુંગર
જેમજે છીએ ત્યારે પહેલ વહેલી તેની ટાંચ દેખાયછે પછી
જેમ જેમ પાસે જતા જઈએ છીએ તેમતેમ તેનો સઘળો
ભાગ દેખાતો જાયછે.

એ શિવાય બીજા ઘણા દાખલાથી સાબીત થાયછે કે પૃથ્વી ગોળ છે.

પૃથ્વીની ગતિ.

જેમ ચંદ્ર સૂર્ય વગેરે ગ્રહો આકાશમાં અધ્ધર રહેલા છે તેમ જ પૃથ્વી ઉપર આપણે વસીએ છીએ તે પણ એક ગ્રહ છે, અને તે પણ તેઓની માફક કોઈના આધાર કે ટેકા વગર અધ્ધર રહેલી છે.

પૃથ્વી પોતાની ધરી ઉપર ૨૪ કલાકમાં ફરી રહે છે, તેથી દહાડો અને રાત્ર થાય છે. જે પાસું સૂરજ બણી હોય છે ત્યાં દહાડો હોય છે, અને જે પાસું સૂરજ બણી નથી હોતું ત્યાં રાત્ર હોય છે.

પૃથ્વી જે વખતે પોતાની ધરી ઉપર ફરે છે, તેજ વખતે તે સૂર્યની આસપાસ ફરે છે, અને એ ફરે પૂરો કરતાં ૩૬૫ દિ. ૫ ક. ૪૮ મિ. અને ૪૭ સેકન્ડ. લાગે છે, જેથી વર્ષ થાય છે તથા રતુઓના ફેરફાર થાય છે. એ પ્રમાણે પૃથ્વીને ફરવાની બે ગતિ છે.

દિશાઓ તથા ખુણા.

દિશાઓ ચાર છે. પૂર્વ અથવા ઉગમણી, પશ્ચિમ અથવા આથમણી, ઉત્તર અને દક્ષિણ.

સવારે જે દિશામાં સૂરજ પહેલ વહેલો ઉગતો દેખાય છે તે દિશાને ઉગમણી કે પૂર્વ દિશા કહે છે. સાંજે જે દિશામાં સૂરજ આથમતી વખતે છેલ્લો દેખાય છે, તે દિશાને આથમણી કે પશ્ચિમ દિશા કહે છે. પૂર્વ દિશા તરફ મોં કરીને ઉભા રહીએ તો ડાબા હાથ તરફનીને ઉત્તર દિશા, અને જમણા હાથ તરફનીને દક્ષિણ દિશા કહે છે.

પૂર્વ અને દક્ષિણની વચ્ચે આવેલા ખુણાને (અગ્નિ) દક્ષિણ અને પશ્ચિમની વચ્ચે આવેલાને (નૈરૂત્ય), પશ્ચિમ અને ઉત્તરની વચ્ચે આવેલાને (વાયવ્ય) અને ઉત્તર અને પૂર્વની વચ્ચે આવેલા ખુણાને (દિશાન) ખુણો કહે છે.

નકશાની દિશાઓ.

આખી પૃથ્વીનો કે તેના કોઈ ભાગનો નમુનો પાડેલો હોય તેને નકશો કહે છે.

નકશાની સામે મોં કરીને ઉભા રહીએ તો આપણા માથાના સામી ઉપલી ઉત્તર, આપણા પમ તરફની નીચલી દક્ષિણ, આપણા જમણા હાથ તરફ આવેલી પૂર્વ, અને ડાબા હાથ તરફ આવેલીને પશ્ચિમ દિશા કહે છે.

પૃથ્વીની સપાટી.

પૃથ્વીના આખા ગોળાની સપાટી, જમીન અને પાણીની બનેલી છે, તેમાં ત્રણ ભાગમાં પાણી છે અને એક ભાગમાં જમીન છે.

જમીનના મોટા ભાગ.

એ ગોળાના બે ભાગ કરેલા છે તેમાં એકને પૂર્વ ગોળાર્ધ અને બીજાને પશ્ચિમ ગોળાર્ધ કહે છે. એ બેઉ ભાગમાં છ ખંડ આવેલા છે, તેમાં પૂર્વ ગોળાર્ધમાં યૂરોપ, એશિયા, આફ્રિકા, અને ઓશિયાન્યા (આસ્ટ્રેલિયા અને એની આસપાસના બેટા તથા ખસિદ્રિક મહાસાગર માંહેલા સઘળા નહાના બેટ સહિત) એવા ચાર ખંડ છે. પશ્ચિમ ગોળાર્ધમાં ઉત્તર અમેરિકા અને દક્ષિણ અમેરિકા એવા બે ખંડ આવેલા છે. પશ્ચિમ ગોળાર્ધમાં આવેલો અમેરિકાખંડ કોલમ્બસ નામના વહાણુવટીએ ઈ. સ. ૧૪૯૨માં શોધી કહાડ્યો ત્યારથી એને નવી દુનીયા અને પૂર્વ ગોળાર્ધને જુની દુનીયા કહે છે.

એશિયા—યુરોપ ખંડની પૂર્વમાં છે.

યુરોપ—એશિયા ખંડની પશ્ચિમે છે.

આફ્રિકા—યુરોપ ખંડની દક્ષિણે છે.

ઉત્તર અને દક્ષિણ અમેરિકા—યુરોપખંડ અને આફ્રિકા ખંડની પશ્ચિમે છે.

આસ્ટ્રેલિયા—એશિયા ખંડના અગ્નિ ખૂણામાં છે.

પાણીના મોટા ભાગ.

પૃથ્વીની સપાટીપર જે ખાઈપાણી છે તેના પાંચ મોટા ભાગ કયાં છે.

ઉત્તર મહાસાગર—ઉત્તર ધ્રુવની આસપાસ છે.

દક્ષિણ મહાસાગર—દક્ષિણ ધ્રુવની આસપાસ છે.

પાસિફિક મહાસાગર—એશિયા અને અમેરિકાની વચ્ચે છે.

આટલાન્ટિક મહાસાગર—અમેરિકાની પૂર્વે અને યુરોપ તથા આફ્રિકાની પશ્ચિમે છે.

હિંદી મહાસાગર—એશિયાની દક્ષિણે છે.

જમીનના રાજકિય ભાગ.

ગામ—જ્યાં થોડાં ગુપડાંજેવાં કાદવ કે છાણ માટીનાં બાંધેલાં ઘર અને થોડી વસ્તી હોય તેને ગામ કહે છે.

શહેર—જેમાં છોથી બાંધેલાં ઘણાં ઘર તથા ઘણાં બજાર તથા ઘણી વસ્તી અને બોહોળો વેપાર ચાલતો હોય તેને શહેર કહે છે.

તાલુકો અથવા પ્રગણું—જેના તાબામાં નહાનાં નહાનાં ગામો આવેલાં હોય તેને તાલુકો અથવા પ્રગણું કહે છે.

કસબો—તાલુકાનું જે મુખ્ય ગામ હોય તેને કસબો કહેછે.

જિલ્લો.—જે ઘણાં એક પ્રગણાં અથવા તાલુકા મળીને થયેલો હોય તેને જિલ્લો કહેછે.

સંસ્થાન.—રાજાઓના વસાવેલાં નહાનાં નહાનાં ખંડિયાં રાજ્યને સંસ્થાન કહેછે.

ધલાકો.—જેમાં ઘણાં શહેરો તથા ખંડિયાં રાજ્યો આવેલાં હોય તેને ધલાકો કહેછે.

જમીનના ભાગ.

ખંડ—જમીનનો મોટો ભાગ જેમાં ઘણા દેશો આવેલા હોય તેને ખંડ કહેછે.

દેશ—નહાના નહાનાં જમીનના ભાગો એક ખીજ સાથે જોડાઈ જઈ જેનોખંડ બન્યો હોયછે તેને દેશ કહેછે.

ખેટ કે દ્વીપ—ચારે બાજુએ પાણીથી વિટલાયલા જમીનના નહાના ભાગને ખેટ, દ્વીપ કે ટાપુ કહેછે.

દ્વીપકલ્પ—જમીનનો થોડોક ભાગ ત્રણ બાજુએ પાણીથી વીટલાયલો હોય તેને દ્વીપકલ્પ કહેછે.

સંયોગીભૂમી—જમીનનો જે સાંકડો ભાગ જમીનના બે મોટા ભાગને જોડે છે તેને સંયોગીભૂમી કહેછે.

ભૂશિર—જમીનનો કીનારે આવેલો ભાગ લાંબો થઈને સમુદ્રમાં ગયેલો હોય તેની અણીને ભૂશિર કહેછે.

જવાળામુખી પર્વત—જે પર્વતના શિખરમાંથી ધુમાડો, બળતા પથરા અને ઉનો ઝોગળેલો રસ નીકળતો હોય તેને જવાળામુખી પર્વત કહેછે.

કુંગર, પર્વત—જમીનનો જે ભાગ જમીનથી ઉંચો હોય તેને કુંગર કહેછે, અને કુંગર કરતાં ઉંચા ભાગને પર્વત કહેછે.

ખીણ—કુંગરો કે પર્વતોની વચ્ચે આવેલા નીચા પ્રદેશને ખીણ કહે છે.

પ્રદેશ કે મેદાન—સપાટ જમીનના વિસ્તાર પામેલા ભાગને પ્રદેશ કે મેદાન કહેછે.

ઉચ્ચ પ્રદેશ—પહાડો ઉપર આવેલા ઉંચા પ્રદેશને ઉચ્ચ પ્રદેશ કહેછે.

જળક્ષેપ પ્રદેશ—જે ઉંચી જગ્યાએથી જુદી જુદી દીશાઓમાં પાણી વહે તેને જળક્ષેપ પ્રદેશ કહેછે.

દ્વાઆખ—એ નદીઓની વચ્ચે આવેલા પ્રદેશને દ્વાઆખ કહે છે, તેમજ પાંચ નદીઓની વચ્ચે આવેલા પ્રદેશને પંજાખ કહેછે..

બંદર—નદી કે દરીઆકાંઠે આવેલું વહેપારનું મથક હોય તે ત્યાં વહાણો આવી શકતાં હોય તો તેને બંદર કહેછે.

પાણીના ભાગ.

મહાસાગર—ખારાં પાણીના મોટા ભાગને મહાસાગર કહેછે.

સમુદ્ર—મહાસાગર કરતાં ખારાં પાણીના નહાના ભાગને સમુદ્ર કહેછે.

અખાત—ખારાં પાણીના જે ભાગ ધણોખરો જમીનથી ધેરાયલો હોય તેને અખાત કહેછે.

ઉપસાગર—જે અખાતનું મોં પોહોળું હોય તેને ઉપસાગર કહેછે.

સામુદ્રધુનિ—પાણીના બે મોઢા ભાગને જોડનારા પાણીના નહાના ભાગને સામુદ્રધુનિ કહેછે.

નદી—પર્વત કે સરોવરમાંથી મીઠા પાણીનો પ્રવાહ ઢળતી જગ્યામાં થઈ સમુદ્રને મળેછે તેને નદી કહેછે; એવો નહાનો પ્રવાહ થોડેક સુધી વહી આગળજતાં ખીજી નદીને મળેછે તેને નાળું કહેછે; મોટી નદીમાંથી ફાંટા નીકળી નહાની નદીની માફક વહેછે તેને શાખા કહેછે; જે ઠેકાણે બે નદીઓ ભેગી થાય તેને સંગમ કહેછે.

નદીનું—મૂળ તથા મુખ — જે ઠેકાણેથી નદી નીકળેછે તેને તેનું મૂળ કહેછે અને જે ઠેકાણે તે સમુદ્રને કે ખીજી નદીને મળે છે તે ઠેકાણાને મુખ કહેછે.

ખાડી—ભરતીની વખતે સમુદ્રનું પાણી નદીમાં આવે એવું જે નદીનું પોહણું મુખ તેને ખાડી કહેછે.

એશિયાખંડ.

એ ખંડ ખીજા સર્વે ખંડો કરતાં મોટોછે. એના બાર ભાગ કરેલા છે તેઓનાં નામ:—

૧—એશિઆઈ તુર્કિસ્તાન (ટર્કિઈન એશિઆ).	૭—સિંહલ દ્વીપ (સીલોન).
૨—આરબસ્તાન (અરેબિઆ).	૮—હિંદી ચીન (ઇન્ડિયન ચાઇના).
૩—ઇરાન (પર્શિઆ).	૯—ચીનાઈ મુલક (ચાઇનીઝ એમ્પાયર).
૪—આફગાનિસ્તાન.	૧૦—તુર્કિસ્તાન.
૫—બલૂચિસ્તાન.	૧૧—એશિઆઈ રૂશિઆ.
૬—હિંદુસ્તાન (બ્રિટિશ ઇન્ડિયા સહિત).	૧૨—જાપાન.

એમાંના હિંદુસ્તાનની પશ્ચિમે આવેલા મુંબઈ ઇલાકા માંહેલા મુંબઈ બેટનું વર્ણન પહેલું આપ્યું છે.

મુંબઈ બેટ.

મુંબઈમાં પૂર્વે ભીમરાજ નામનો હિંદુ રાજા રાજ્ય કરતો હતો. તેના મરણ પછી તેનો કુંવર પ્રતાપશાહ ગાદીપર બેઠો. તેના શાળા નાગરશાહને તેને હરાવી તેને ગાદી ઉપરથી ઉઠાડી પોતે બેઠો. ઈ. સ. ૧૩૧૮માં અલાઉદ્દીન નામના મુગલરાજાએ મુંબઈ બેટ લીધો. આસરે ઇ. સ. ૧૫૩૨માં પોરબુગીજ લોકોના હાથમાં આવ્યો.

ઈ. સ. ૧૬૬૧માં પોર્ટુગાલના રાજાએ પોતાની છોકરી કેથરિન ઈંગ્લાંડના રાજા બીજા ચાર્લ્સ સાથે પરણાવી અને તેની પેહુરામણીમાં મુંબઈબેટ અંગ્રેજોને મળ્યો. તે વખતે તેમાં ફક્ત નારીએલ, તાડી અને મુંબલાની પેદાશ હતી. ધીમે ધીમે અંગ્રેજ લોકોએ એ બેટનો વિસ્તાર વધાર્યો. પ્રથમ સઘળી વસ્તી કોટમાં હતી અને કોટ બહાર બેટાણુ તથા પડતર જમીન હતી. કોટ ફરતો ઘણો મજબુત બાંધેલો હતો તથા તેમાં દાખલ થવાને મ્હોટા મ્હોટા ત્રણ દરવાજા હતા. દરેક દરવાજાની બેઉ બાજુપર અકેકી ખાંધ હતી જે ઓળંગીને કોટમાં જવાતું હતું. હવે ધીમે ધીમે વસ્તી વધીને ઉત્તર તરફ છેક ભોંયખલા સુધી ચીકાર થઇ છે તેથી કેટલીક સગવડ થવા સાર ઈ. સ. ૧૮૫૩ માં એ ખાંધો પુરાવી નાંખી કોટ તોડી પાડેલો છે. વળી કોટ અને બહાર કોટની વચ્ચે જે ખુલ્લું મેદાન હતું તે પણ દિવસે દિવસે ઇમારતોથી ભરાતું જાય છે તેથી કોટ અને બહાર કોટ સઘળું એકત્ર થયું છે એની લ'ખાંધ આસરે ૧૧ માઇલ તથા સરાસરી પોહુળાંધ આસરે ૩ માઇલ છે અને વસ્તી આસરે ૮૦૦૦૦૦ માણસની છે.

મેટના પૂર્વ તથા પશ્ચિમ કાંઠા ઉપર માટી તથા પથરા પૂરીને દરીઆને નજીક અડધો માઈલ સુધી પાછો હઠાવ્યો છે. પૂર્વે કાંઠા ઉપર પુરવણી કરેલી જગ્યાને પોર્ટ ટ્રસ્ટ લેન્ડ કરીને કહે છે, તેના પશ્ચિમ ભાગ ઉપર જી.આઈ. પી. રેલવેની સડક નાંખેલી છે, અને બાકીના થોડાક ભાગ ઉપર સારી સારી ઈમારતો બાંધી લોકો વસેલા છે. એ જગ્યામાં મુખ્ય વસ્તી કચ્છી દશા શ્રાવક વાણીયાની તથા કચ્છી લુવાણીની છે. થોડાક ભાગ ઉપર ન્યાં ઘણાં બંદરો આવેલાં છે ત્યાં અનાજ ભરવાની મ્હોટી મ્હોટી વખારો બાંધેલી છે તેને પાલા કરીને કહેછે. રેલવેની લાઇન ઉપર થઇને પોર્ટ ટ્રસ્ટ લેન્ડ ઉપર સલામતીથી જવાને ત્રણ લાકડાના તથા ચાર પથ્થરથી બાંધેલા પૂલ છે.

પશ્ચિમ કાંઠા ઉપર પૂરવણી કરેલી જગ્યાને બેંગ્લે રેકલે મેન્શન લેન્ડ કહે છે, અને તો ઉપર વડોદરા રેલવેની લાઇન, તથા ચર્ચગેટ, મરીનલાઇન અને ચાંનરોડ સ્ટેશનો કરેલાં છે તથા એક સુંદર બાગ બનાવેલો છે.

મુંબઈ બેટની સીમા.

ઉત્તરમાં માહિમની ખાડી તથા થાણા જિલ્લો; પશ્ચિમમાં આરબી સમુદ્ર અને માહિમનો અખાત; દક્ષિણમાં બેંગ્લે, કોલાબા અને મલબાર હિલ્લ અને પૂર્વમાં મુંબઈનું બાર તથા આરબી અખાત છે.

મુંબઈ બેટના મુખ્ય ભાગ.

૧ કોલાબા.	૩ એસ.લેનેડ.	૫ માર્કીટ.
૨ કોટ.	૪ ઘોખી તળાવ.	૬ માંડવી.

૭ ભૂલેશ્વર.	૧૩ ખંભાલા હિલ્લ.	૧૬ નાયગામ.
૮ ખેતવાડી.	૧૪ તારદેવ.	૨૦ વરલી.
૯ ઉમર ખાડી.	૧૫ કામાટીપુરા.	૨૧ સીવરી.
૧૦ ગીરગામ.	૧૬ મજગામ.	૨૨ દાદર.
૧૧ ચોપાટી.	૧૭ ચીચપોગલી.	૨૩ માકુંગા.
૧૨ મલખાર હિલ્લ.	૧૮ પરેલ.	૨૪ માહિમ.
૨૫ ધારાવી ૨૬ સીમ.		

ખેટ.

ફોસઆયલેન્ડ (છીનાળ ઢેકરી.)
 ડાલફિનલાઈટ (એ ઠેકાણે નવી દીવાદાંડી છે.)
 ઑર્થોટર રોક.
 મિડલ ગ્રોન્ડ શોલ.
 એલીફન્ટા (ધારીપુરી)

મુંબઈના ખાં
 ખેટા આંબુ ખાં
 જ મારાની આંબુ ખાં

ધારાપુરીમાં આગલા વખતમાં પથ્થરને કોરીને દેહરાં, મ્હો-
 ટા મ્હોટા ચોરડાઓ, ખાઈઓ વગરે બનાવેલાં છે, જ્યાં સિવરા-
 ત્રીએ જત્રા ભરાયછે, અને એ દિવસે ધણા લોકો પડાઉઓ, હો-
 ડીઓ અને આગખોટમાં ખેસી ત્યાં જોવા જાયછે. એ ગુફામાં
 પથ્થરનો કોરેલો એક મ્હોટો હાથી હતો જે ભાંગી ટુટી જવાથી
 તેને વિક્ટોરિયા ગાર્ડનમાં જોવા મુક્યોછે. એલિફન્ટ એ અંગ્રેજી
 શબ્દનો અર્થ હાથી થાયછે તેપરથી એ ખેટનું નામ પડ્યું છે.

દ્વીપકલ્પ.

મલખાર હિલ્લ—એ ખેટની દક્ષિણે, અંકળે અને અરબી
 સમુદ્રની વચ્ચે છે.

કોલાખા—એ ખેટની દક્ષિણે, મુખધનું ખાડું અને બેકખેની વચ્ચે છે.

ભૂશિર.

કોલાખા—કોલાખાની દક્ષિણે.
 મલખાર—મલખાર હિલ્લની દક્ષિણે.
 હાજી અદલી—હાજી અદલીની ઉત્તરે.
 મામા અબ્બાની—મામા અબ્બાનીની દક્ષિણે.
 વરલી—વરલીની ઉત્તરે.
 સીવરી—સીવરીની દક્ષિણે.

કુંગરો.

મંડલી હિલ્લ—ઉત્તરે ગાવારીમાં.
 રોલી હિલ્લ—ઉત્તરે સાયનમાં.
 મલખાર હિલ્લ } નૈરત્ય દિશામાં.
 ખખાલા હિલ્લ }
 ભાંડારવાડા હિલ્લ—પૂર્વે મજમામમાં.
 ખરૈ હિલ્લ—પૂર્વે સીવરી પાસે છે.

સમુદ્ર, અખાત અને ખાડી.

માહિમની ખાડી—માહિમ અને વાંદરાની વચ્ચે.
 માહિમનો અખાત—માહિમની પશ્ચિમમાં.
 વરલીની ખાડી—હાજી અદલી અને મામા અબ્બાનીની વચ્ચે.
 આરખી સમુદ્ર—ખેટની પશ્ચિમમાં.
 બેકખે—ખેટની દક્ષિણમાં, કોલાખા અને મલખાર હિલ્લની વચ્ચે.

આરબી અખાત—ખેટની પૂર્વમાં, મુંબઈ ખેટ અને કાઠ-
જીની વચ્ચે.

તળાવો.

નાયગામનું—નાયગામમાં.

પરેલનું—પરેલમાં.

સાંકળીયું—સોંપખજાના પૂલની પાસે છે.

ખાખુલા તળાવ—સર જમસેદજી જીજીભાઈની ઇસપીટાલની
પાસે છે.

મહાલક્ષ્મીનું—મહાલક્ષ્મીમાં છે.

વાલકેશ્વરનું—વાલકેશ્વરમાં છે.

ગોવાળીયા તળાવ—શેઠ ગોકળદાસ તેજપાળ ખેરડીમાં
રક્કલની પાસે છે.

કાવસજીખટેલ તળાવ—કાંદાવાડીમાં પેસતાં જમણી ખાખુલ્ય છે

ભૂલેશ્વરનું. } ભૂલેશ્વર વિભાગમાં છે.
માંમાદેવીનું }

ઘાખી તળાવ—મેદાનને નાકે શેઠ કાવસજી જહાંગીરજી
મિન્સટીટયુટની પાસે છે.

એ શિવાય ખાખુલનાથ આગળના ડુંગર ઉપર તથા વાડી
ખંદર આગળના ડુંગર ઉપર બે નવા તળાવો ખોદી તેમાં વેહારનું
તથા તુળસીના તળાવનું પાણી લાવી શહેરમાં પહોંચવું કરે છે.

મુખ્ય બંદરો.

માંડવીબંદર, આર્યરબંદર, પાલવાબંદર, બોરીબંદર, કાળી-
બંદર, કરનાકબંદર, મસજિદબંદર, ચીચબંદર, કલેરબંદર, એલ-
ફિન્સટબંદર, વાડીબંદર, ટાંકબંદર, અને કોલસાબંદર.

રેલવે સ્ટેશનો.

વડોદરા રેલવેના સ્ટેશનો.—કોલાખા, ચર્ચગેટ, મરીનલા-
ઇન, ચર્ચરોડ, ગ્રાન્ટરોડ, મદાલકમી, પરેલ, દાદર અને માદિમ.

જી. આઇ. પી રેલવેના સ્ટેશનો—ભોરીબંદર, મસજિદ
બંદર, ભેંચખળા, ચિચપોકલી, કરીરોડ, પરેલ, દાદર અને માટુંગા.

દ્રામવે.

કોલાખા, મોદીબે, ક્રાફ્ટ માર્કેટ, કુકશાંકરોડ, કાળકાદેવી,
ગીરગામ, બંગડીબગ્ગર, પાયધોણી, ગ્રાન્ટરોડ વગેરે રસ્તાઓ ઉપર
દ્રામવેની ગાડી ચાલેછે. એનું મ્હોટું મથક કોલાખે છે.

જેવાલાયક ઠંકાણાં.

કોલાખાની દીવાદાંડી, કોલાખા ઑબ્જર્વેટરી, ગાંડા મા-
જુસોને રાખવાની ઇસપીટાલ, ટૉઉન હૉલ (ટૉંડાલ) ટંકસાલ
રાજાજાઇ ટાવર, નવી હાઇકોર્ટ, સેક્રેટરીએટ, જનરલ પોસ્ટ ઓફિસ,
જી. આઇ. પી. રેલવેનું નવું બાંધેલું સ્ટેશન, પ્રિન્સ ડૉક, વિક્ટોરિયા
ગાર્ડન. અને વાલકેશ્વરમાં શેઠ જીવારજ બાલુનો દરીઆમહેલ છે.

ઇસપીટાલ તથા ધરમાઉ દવાખાનાં.

સર જમસેદજી જીજીભાઇની ઇસપીટાલ સૌથી મ્હોટી છે. એનો
સઘળો વહિવટ સરકાર કરેછે. વળી ક્રાફ્ટ માર્કેટના સાંમે શેઠ
ગોવિંદદાસ તેજપાળની ઇસપીટાલ છે. તેનો ચાલુ ખર્ચ મુંબઈની મ્યુ-
નિસિપાલિટી આપે છે. એ ઉપરાંત જફરીઆ મસજિદ આગળ શેઠ
માણેકજી પીટીનું દવાખાનું છે, ખોજા મ્હોલ્લામાં ખોજાઓને માટે
શેઠ સાબ્જીભાઈ મેરાલીનું દવાખાનું છે. ને ખેતવાડીમાં તથા ધોખી

તળાવ ઉપર નેટિવ જનરલ ડિસ્પેન્સનરી છે. કાળકાદવીના રસ્તા ઉપર કેટલાક સદૃહસ્થેથી ચાલતું હોમીઓ પાથીક ધર્મનું દવાખાનું છે. શેઠ જગદ્ગુરુ સુલેમાન વાળું ધર્મનું દવાખાનું બેરીબંદરના સ્ટેશન પાસે આવેલું છે, ત્યાં ફક્ત સ્ત્રીઓને તથા બાળકોને દવા આપમાં આવે છે. જેમને તપાસવા માટે એક ખાસ અંગ્રેજ સ્ત્રીડાક્ટર છે. ફોર્ટસ્ટ્રીટપુલસ ડિસ્પેન્સરી ટ્રાઇમાં બરાકના રસ્તાપર છે. શેઠ જગન્નાથ શંકરશેઠનું ધર્મનું દવાખાનું ગોવાળીઆ તળાવ આગળ પોતાની વાડીએ છે. શેઠ લવજી વાડીયાનું ધર્મનું દવાખાનું પરેલમાં છે. બેરીબંદરના સ્ટેશન સાંમે કામા ઇસપીટાલ છે, જેમાં જનવરોને મફત દવા કરવામાં આવે છે.

કેળવણી ખાતાં.

સરકાર તરફથી ચાલતી આશરે વીસેક ગુજરાતી તથા અંગ્રેજી સ્કૂલો, તથા આસરે ચાળીસેક ખાનગી સ્કૂલો છે, અને એક સરકારી તથા આઠ ખાનગી હાઇસ્કૂલો છે, જેઓ મેટ્રિક્યુલેશનની પરીક્ષા જેટલો અભ્યાસ કરાવે છે. મેટ્રિક્યુલેશનની પરીક્ષામાં પાસ થયેલા વિદ્યાર્થીઓ સારૂ બે કૉલેજો છે જેમાંની એકમાં વૈદક શાસ્ત્રનું જ્ઞાન, અને બીજીમાં કુદરતી વિદ્યાસંબંધી, કાયદા સંબંધી વગેરે જ્ઞાન આપવામાં આવે છે. વળી સરજમસેદજી જીજીલાલ સ્કૂલ ઑફ આર્ટસમાં ચિત્રકળા વગેરે હુનરો શિખવવામાં આવે છે. સ્ત્રી કેળવણીનું કામ પણ આ શહેરમાં ધણું સારું ચાલે છે. સરકારી તથા ખાનગી મળીને આસરે પંદરેક કન્યાશાળાઓ છે. બોમ્બેઓની છોકરીને માટે બે તથા પારસીની છોકરીઓને માટે પારસી પંચાત તરફથી આસરે આઠેક કન્યાશાળાઓ છે.

વસ્તી.

ખેટની સઘળી વસ્તી દક્ષિણ ભાગ ઉપર આવેલી છે. ઠઠ્ઠી ભાટિયા, ઠઠ્ઠી હુવાણા તથા કઠ્ઠી ખોળ, મેમણ વગેરેની ખેટના પૂર્વ ભાગ ઉપર આવેલી છે. ગુજરાતી લોકો ધણાખરા જૂલેશ્વર અને મામાદેવીની આસપાસના જિલ્લાઓમાં છે. દક્ષિણની વસ્તી ખેટના દક્ષિણ પશ્ચિમ ભાગમાં આવેલી છે. મુસલમાનની પાંચઘણી ભીંડીખજાર વગેરે ઠેકાણે છે. પારસીઓની ધોખી તળાવ, ચીરાખજાર, અલાઇખાગ આગળ વગેરે ઠેકાણે છુટી છુટી છે. હોરાઓની જુમા મસજિદની આસપાસના જિલ્લામાં આવેલી છે. કોટની વસ્તી ધણું કરીને ભાટિયા અને પારસીની છે. અંગ્રેજ લોકની ભોંયખળે, આન્ટરેડ, વાલકેશ્વર વગેરે ઠેકાણે છે.

પેદાશ તથા હુમર.

ખેતીની પેદાશમાં ડાંગર (પટની ચોખા) છે. ભાજપાલામાં કાંદા, દુધી, કારેલાં, વેગણ, ચોળી, પાપડી, વગેરે સર્વે સાકલાજી નીપજે છે. નારીએલી તથા તાડની પેદાશ પણ સારી છે. એ ખેટમાં વરાળ યંત્રથી ચાલતા ધણીક તરેહના સાંચાઓ ચાલે છે, જેવાકે સુતરાઉ તથા રેશમી કાપડ વણવાના, આઈસ, (ખરફ) બનાવવાના, તેલ કાઢવાના, ધઉં દળવાના વગેરે ધણી જનતા સાંચાઓ છે, તેમાં સુતર કાંતવાનાં તથા કાપડ વણવાનાં સાંચા ચાલે છે તેથી હજારો માણસોનું ગુજરાન ચાલે છે.

મુખ્ય ઇલાકો.

હિંદુસ્તાનની પશ્ચિમ બાજુએ મુખ્ય ઇલાકાનો એક લાંબો અને સાંકડો મુલક છે. એની લંબાઈ આસરે ૧૦૦૦ મૈલ છે. અને

એની સરાસરી પહોળાઇ આસરે ૧૯૦ મૈલ છે; એનું ક્ષેત્રફળ ૧૯૭૮૭૫ ચોરસ માઇલ છે. તે વસ્તીની કુલસંખ્યા ૨૩૩૯૫૬૬૩ છે.

સીમા—ઉત્તરે બલૂચિસ્તાન અને પંજાબ પ્રાંત; પશ્ચિમે બલૂચિસ્તાન અને આરબી સમુદ્ર; દક્ષિણે મદ્રાસ ઇલાકાનો મૈસોર પ્રાંત અને પૂર્વે રજપૂતાના, મધ્યહિંદુસ્તાનના સંસ્થાનો, મધ્યપ્રાંત, ખીરાર અને હૈદરાબાદ છે.

મુખર્ઈ ઇલાકાના મુખ્ય ભાગ.

મુખર્ઈ ઇલાકાના પાંચ ભાગ કર્યા છે. ઉત્તરથી શરૂ કરતાં (૧) સિંધ, (૨) કચ્છ, (૩) ગુજરાત, (૪) મહારાષ્ટ્ર, એમાં દક્ષિણ અને કોંકણ છે. (૫) દક્ષિણ મહારાષ્ટ્ર અને ઉત્તરકાનડા.

મુખર્ઈ ઇલાકાના મુખ્ય પર્વત.

૧. હાલા પર્વત—સિંધ પ્રાંતની પશ્ચિમે છે.
૨. ગિરનાર પર્વત—કાઠિયાવાડમાં છે.
૩. સાતપુડા પર્વત—ઈંદોર અને ખાનદેશના તાબાના મુલકોની વચ્ચે છે.
૪. સહ્યાદ્રિ પર્વત અથવા પશ્ચિમઘાટ—દક્ષિણદેશ અને કોંકણની વચ્ચે છે.

મુખર્ઈ ઇલાકાના મુખ્ય અખાત.

૧. કચ્છનો અખાત—કચ્છ અને કાઠિયાવાડની વચ્ચે.
૨. અખાતનો અખાત—કાઠિયાવાડની પૂર્વે.

મુંબઈ ઇલાકાની મુખ્ય નદી.

સિંધુ—દિમાલયપર્વતમાંથી નીકળી સિંધપ્રાંતમાં થઈને અરબી સમુદ્રને મળેછે.

ખનાસ } શીરોધના ડુંગરમાંથી નીકળેછે ને કચ્છના
સરસ્વતી } રણમાં વહેછે.

સાબરમતી—એરાવલી ડુંગરાના છેડા આગળથી નીકળી ગુજરાતમાં થઈને અંબાતના અખાતને મળેછે.

મહી—માળવામાંથી નીકળી અંબાતના અખાતને મળેછે.

નર્મદા } સાતપુડા પર્વતમાંથી નીકળી ગુજરાતમાં વહીને
તાપી } અંબાતના અખાતને મળેછે.

કૌમ—રાજપીપળાના ડુંગરમાંથી નીકળી ગુજરાતમાં વહી અંબાતના અખાતને મળેછે.

ગોદાવરી—નાશિક પાસે ત્ર્યંબકમાં પશ્ચિમઘાટમાંથી નીકળી દક્ષિણ પ્રાંતમાં હૈદરાબાદ ને કર્નાટકમાં થઈ અંગાળાના ઉપસાગરને મળેછે.

નીરા—એ સતારા જિલ્લાની ઇશાન કોણમાં ભીમાને મળેછે.

ભીમા—પુના જિલ્લાની પૂર્વે આમુએ છે.

કૃષ્ણા—સતારા પાસે મહાબલેશ્વર આગળ પશ્ચિમ ઘાટમાંથી નીકળી, દક્ષિણ પ્રાંતમાં થઈ અંગાળાના ઉપસાગરને મળેછે.

તુંગભદ્રા—એ નદી નિઝામના રાજ્યમાં રેચૂરની પેલીમેર કૃષ્ણાને મળેછે.

મુંબઈ ઇલાકાની રાજ્ય રીતિ.

આખા મુંબઈ ઇલાકા ઉપર એક અંગ્રેજ અમલદાર હકુમત ચલાવે છે જેને “ગવર્નર” કહે છે. એની નેમણુંક ઈંગ્લંડની મહારાણી કરે છે. એને રાજ્ય કારભારમાં સત્તાહ આપવાને અને મદદકરવાને ખીજા ત્રણ મોટા અધિકારીઓ હોય છે, જેઓને “કાઉન્સિલર” કહે છે. એઓમાંનો એક મહેસુલખાતાનો, ખીજો ન્યાયખાતાનો, અને ત્રીજો (સેનાધીપતિ) લશ્કરી ખાતાનો વહીવટ ચલાવે છે. મુંબઈ શહેરમાં ધનસાફ કરવાને એક “હાઈકોર્ટ” (મોટી અદાલત) છે. તેના ન્યાયાધિશ ઇલાકાની સઘળી અદાલતો ઉપર દેખ-રેખ રાખે છે. વળી એક ખીજી કોર્ટ (અદાલત) છે, જ્યાં જિલ્લાઓ-વગેરેના ન્યાયાધિસોએ કરેલા ધનસાંફા ઉપર અપીલ સાંભળવામાં આવે છે, વડોદરા શિવાય ઇલાકામાંનાં ખીજાં સઘળાં દેશી રાજ્યો મુંબઈના ગવર્નરના તાબા હેઠળ છે. દેશી સંસ્થાતો અને એજન્સિમાં સરકાર તરફથી પોલિટિકલ એજન્ટો રહે છે. એ અમલદારોને મદદ કરવાને એમના હાથ નીચે બે કે વધારે આસિસ્ટન્ટ પોલિટિકલ એજન્ટો છે. દેશી રાજ્યોને અને તેઓના કારભારીઓને રાજ્ય કારભારમાં સત્તાહ આપવાનું, રાજ્ય રજવાડામાં વાંધા પડે તેના ફેસલા કરવાનું, તેમને એકએક જોડે લડતાં તથા એકએકનો મુત્તક લૂટતાં અટકાવવાનું, રાજ્ય રજવાડામાંથી ખંડણી વસુલ કરી ગાયકવાડ કે ખીજા સંસ્થાનોમાં ભરવી હોય ત્યાં ભરવાનું, અને રૈયત ઉપર થતા જુલમો અટકાવવાનું કામ એ અધિકારીઓને સોંપ્યું છે.

મુંબઈના ગવર્નરના હાથ નીચે ખીજા ચાર “કમિશનર” હોય છે. તેઓને ઇલાકાના સઘળા જિલ્લા સોંપેલા હોય છે. દરેક જિ-

સ્થાનો કારભાર કરવાને કમિશનરોના હાથ નીચે કલેક્ટર કે માજિસ્ટ્રેટ છે. તેઓ સરકાર તરફથી જમાબંદી વસુલ કરે છે ને ખરચ થાય તે આપે છે ને મુક્કી, ફાજદારી તથા લોકાપયોગી હરેક બીજા કામ ઉપર નીધા રાખે છે. એના હાથ નીચે ધણું કરીને બે ત્રણ આસિસ્ટન્ટ કલેક્ટર, એક ડિસ્ટ્રિક્ટ ડેપુટી કલેક્ટર અને હળૂર ડેપુટી કલેક્ટર હોયછે. આસિસ્ટન્ટ કલેક્ટર અને ડિસ્ટ્રિક્ટ ડેપુટી કલેક્ટરને તાલુકાની દેખરેખ સોંપીછે. હળૂર ડેપુટી કલેક્ટર જિલ્લાના મુખ્ય શહેરમાં રહી તીજેરી વગેરેનું કામકાજ કરે છે. દરેક તાલુકામાં કલેક્ટરની વતી મામલતદાર રહે છે. જો પરગણું મોટું હોય તો મામલતદારના હાથ નીચે મહાલકરી કે થાણાદારને તેમાંનાં ભાગ સોંપેછે. મામલતદારની કચેરીમાં પોલીસ સુપરિન્ટેન્ડેન્ટ તરફથી ફાજદાર રહે છે.

સિંધ પ્રાંત.

એની ઉત્તરે બલુચિસ્તાન અને પંજાબ; પશ્ચિમે હાલા અને સુલેમાન પર્વત; દક્ષિણે કચ્છનું રણ અને આરબી સમુદ્ર; અને પૂર્વે જસલમેરનું રણ અને રજપૂત સંસ્થાન છે.

એમાં પોણો ભાગ મુસલમાની ધર્મ પાળે છે. એની મુખ્ય ભાષા સિંધી અને બલૂચી છે. એમાં વરસાદ થોડો વરસેછે, પણ માર્યથી તે સપ્ટેમ્બર સુધીમાં સિંધુ નદીમાં રેલ આવે છે તેનું પાણી આસપાસના મુલકોમાં ફરી વળેછે, તેથી ધરતી રસાળ થાય છે.

સિંધ પ્રાંતના વિભાગો અને શહેરો.

જિલ્લા.

મુખ્યશહેર.

શિકારપુર.....શિકારપુર; સફર;(સિંધુ નદીને કાંઠે
વ્યાપારનાં મુખ્ય મથક છે.)

હૈદ્રાબાદ.....હૈદ્રાબાદ (સિંધની રાજ્યધાની
સિંધુનદી ઉપર છે. એ શહેરની
પાસે ૧૮૪૩માં સર ચાર્લ્સનેપી-
અરે સિંધના અમીરને હરાવ્યા.)

કરાંચી... ..કરાંચી (એ ભરવસ્તીવાળું ને વ્યા-
પારનું મુખ્ય બંદર છે.)

સિંધના ઉપલો સરહદના
મુલક } જોડ્યાબાદ.

ધરપારકર.....અમરકોટ (એમાં ૧૫૪૩માં
અકબર જનમ્યો હતો.)

ખેરપુર.....ખેરપુર.

ગુજરાત.

ગુજરાત પ્રાંતનો કેટલોક ભાગ અંગ્રેજ સરકારનો ખાલસા
છે, ને બાકીનો દેશી રાજ્યોનો છે. એ પ્રાંતમાં ધણાખરા લોકો
હિંદુધર્મ પાળે છે ને તેઓની મુખ્ય ભાષા ગુજરાતી છે.

ગુજરાત પ્રાંતના બધા મળી ૧૪ વિભાગ કરવામાં આવેલા છે,
તેમાં પાંચ જિલ્લા, ત્રણ દેશી સંસ્થાન અને ૬ એજન્સી છે. એનું

મુખ્ય શહેર અમદાવાદ છે. તે સાબરમતી નદી ઉપર આવેલું છે. ગુજરાતપ્રાંતનાં મુખ્ય બંદર સુરત, ભરૂચ, ખંભાત, ધોધા, પોર-બંદર અને કચ્છ માંડવી છે. ગુજરાત પ્રાંતની મુખ્ય નદીઓ સાબરમતી, નર્મદા, તાપી, કીમ, પૂર્ણા અને બનાસ છે.

ગુજરાત પ્રાંતના વિભાગો.

જિલ્લા.	સંસ્થાનો.	એજન્સિ.
૧ સુરત.	૬ કચ્છ.	૯ કાઠીઆવાડ.
૨ ભરૂચ.	૭ વડોદરા(ગાયકવાડનો મુલક.)	૧૦ પાલણપુર.
૩ ખેડા.	૮ ખંભાત.	૧૧ માહીકાંડા.
૪ પંચમહાલ.	”	૧૨ રેવાકાંડા.
૫ અમદાવાદ.	”	૧૩ પંચમહાલ.
		૧૪ સુરત.

સુરત જિલ્લો.

એ જિલ્લાની ઉત્તરે કીમ નદી, પૂર્વે ગાયકવાડનો મુલક, તથા વાંસદા, ધરમપોરનાં રાજ્યો, દક્ષિણે દમણગંગા નદી, અને પશ્ચિમે અરબી સમુદ્ર અને ખંભાતનો અખાત છે. એ જિલ્લાની જમીન ઘણીખરી રસાળ છે. એમાં તાપી, કીમ, મીઠાળા, પૂર્ણા, અંબિકા, પાર, કોલક વગેરે નદી છે. એ જિલ્લાની મુખ્ય પેદાસ ડાંગર, જુવાર, ઘઉં, કઠોળ, બાજરી, દીવેલી, નાગલી, કોદા, શેરડી, અને કેળાંની છે. કેટલેક ઠેકાણે તમાકુ ને ભીંડી થાય છે. એ જિલ્લાનું મુખ્ય શહેર સુરત છે, તે તાપી નદીઉપર આવેલું છે. એમાં અંગ્રેજ, ફ્રેન્ચ અને વહાંદા વેપારીઓએ કોઠી સ્થાપી હતી. એ આગળ

ઘણી વસ્તીવાળું ને પૈસાવાળું હતું, પણ વારંવારની મોટી આગો, રેલો, અને મુખ્ય વ્યાપારનું મુખ્ય બંદર થવાથી એ શહેરનો વ્યપાર ઘણો ખરો ટુટી ગયો છે. એ જિલ્લાના પારડી, વલસાડ, ચીકલી, જલ્લાલપોર, ખારડોલી, માંડવી, ચોર્ધાશી અને ઓરપાડ, નામના ૮ તાલુકા કરેલા છે.

ભરૂચ જિલ્લો.

ભરૂચ જિલ્લાની ઉત્તરે મહી નદી, પશ્ચિમે ખંભાતનો અખાત, દક્ષિણે કીમ નદી અને પૂર્વે ગાયકવાડનો મુલક છે. નર્મદાના મુખ આગળની જમીન ઘણી રસાળ હોવાથી ખેતી સારી થાય છે. ભરૂચમાં સૂતર કાતવાનાં મોટા વરાળથી ચાલતા રેંટિયા છે તથા કાપડ વણવાનાં તેમજ કપાસ લોઢવાનાં ઘણાં વરાળયંત્રો છે. એની મુખ્ય પેદાસ રૂંધે. ચોમાસમાં જુવાર, ડાંગર, ખાજરી, તુવર અને મગ પાકે છે અને શિયાળામાં ઘઉં, તલ, વટાણા, ચણા, વાલ, દીવેલી અને તમાકુ પાકે છે. એ જિલ્લાનું મુખ્ય શહેર ભરૂચ છે તે નર્મદા નદીના મુખ આગળ છે, અને બીજાં મોટાં શહેરો અંકલેશ્વર, હાંસોટ, જંબુસર, અને આમોદ છે. એ જિલ્લાના ભરૂચ, અંકલેશ્વર, વાગરા, આમોદ, અને જંબુસર નામના પાંચ તાલુકા છે.

ખેડા જિલ્લો.

ખેડા જિલ્લાની ઉત્તરે અમદાવાદ જિલ્લો, ગાયકવાડ અને મહી-કાંઠા એનન્સિનો કેટલોક મુલક અને રેવાકાંઠા એનન્સિમાનું વાડાસિનોરનું નહાનું રાજ્ય, પશ્ચિમે ખંભાતનું સંસ્થાન અને અમદાવાદ જિલ્લો, દક્ષિણે અને પૂર્વે મહી નદી આવી પંચમહાલ,

ઝાચકવાડનો મુલક તથા ભરૂચ જિલ્લાથી તેને જુદો પાડે છે. એ જિલ્લાની જમીન સપાટ અને રસાળ છે. એમાં કેટલીક નદીઓ છે તેમાં મહીનદી મુખ્ય છે. એના મુખ્ય શહેર ખેડા, નડીઆદ, કપડવંજ, ડાકોર, ઉમરેઠ, અને ધોરસદ છે. એ જિલ્લામાં ખીજા બધા પાક કરતાં બાજરી તથા તમાકુ પુષ્કળ થાય છે. એના કપડવંજ, ઠાસરા, નડીઆદ, મહેમદાવાદ, માતર, આણંદ અને ધોરસદ નામના ૭ તાલુકા કરેલા છે.

પંચમહાલ જિલ્લો.

પંચમહાલ જિલ્લો ખેડા જિલ્લાની પૂર્વે આવેલો છે. એ જિલ્લાના એ ભાગ થયેલા છે તેમાંના એક ભાગનું મુખ્ય શહેર દાહોદ અને ખીજાનું ગોધરા છે. એ જિલ્લાની જમીન ઉંચી નીચી અને વેરાન છે તેથી ખેતીની હાલત સારી નથી. એ જિલ્લાના ગોધરા, કાલોલ અને દાહોદ નામનાં ત્રણ તાલુકા છે.

અમદાવાદ જિલ્લો.

આ જિલ્લો ગુજરાતના ખીજા જિલ્લાઓની ઉત્તરે આવેલો છે. એમાં મુખ્ય નદી સાબરમતી છે. ઉત્તર ભાગમાં નીચા ડુંગરા આવેલા છે તથા ઘોઘા તાલુકામાં કેટલાક ડુંગરા છે, પરંતુ બાકીનો મુલક સપાટ મેદાન છે. એ જિલ્લામાં ખેતીવાડીનું કામ સારું ચાલે છે. અમદાવાદ જિલ્લાનું મુખ્ય શહેર અમદાવાદ છે તે સાબરમતીને કાંઠે આવેલું છે. એ શહેરમાં રેશમ, સૂતર અને કસબનાં પુષ્કળ કારખાનાં તથા આગલા વખતની ઘણી સુંદર ઇમારતો છે. આઈસ

કોલેજ, મેડિકલસ્કૂલ, એ હાઇસ્કૂલ, એ બ્રાન્ચ સ્કૂલો, પાંચ વર્નાક્યુલર સ્કૂલ, એ ટ્રેનિંગ કોલેજ, ત્રણ કન્યા શાળા, ત્રણ લાયબ્રેરીઓ, ચાર ધર્મનાદવાખાનાં, અને છાપખાનાં છે. અમદાવાદ જિલ્લામાં ૭ તાલુકા કરેલાછે. તે નીચેપ્રમાણે પ્રાંતીજ, વીરમગામ, ઘોળકા, દસકાઈ, ધંધુકા, ઘોઘા, સાણંદ, પાટડી અને મોડાસા એ પેટા તાલુકા છે. એ જિલ્લામાં ખીજાં મોટાં શહેરો વીરગામ, ઘોળકા, ઘોલેરા, અને ઘોઘા છે. એ જિલ્લાની મુખ્ય પેદાસ, રૂ, ગળી, દીવેલી, ડાંગર, જુવાર, ચણા, તંબાકુ, શેરડી અને તલ છે.

કચ્છ સંસ્થાન.

કચ્છ દેશ સિંધ અને કાઠીઆવાડની વચ્ચે છે. એની ઉત્તરે રણ (રેતીનું મેદાન) છે, તે ચોમાસામાં પાણીથી ભરપૂર હોય છે ત્યારે કચ્છ જાણે એટ હોય તેમ દેખાય છે. એ દેશનો દક્ષિણ કાંઠો તદ્દન સપાટ અને ભૂમિ રસાળ છે. બાકીની સર્વે દિશાએ ડુંગરા અને પથરાવાળી જમીન છે. એમાં એકે નદી નથી, પરંતુ કેટલાક પાણીના વહેણા છે. કચ્છમાં હિંદુ રાજા છે, જે ' રાવ ' ના નામથી ઓળખાય છે. કચ્છનું મુખ્ય શહેર ભૂજ છે. ભૂજનું કસબી અને હીરનું ભરત અને સોના રૂપાની નકસીદાર કારીગરીઓ ઘણી વખણાય છે. દેશમાં સુતરઉ અને રેશમી કાપડ વણવાનાં કાન્ધખાનાં છે. ભૂજમાં પોલિ-ટિકલ એજન્ટ રહે છે. એ શહેરમાં કેળવણી આપવાનું કામ ધણી સાઈ ચાલે છે. ખીજું શહેર માંડવી બંદર છે. એ મોટા વેપારનું સ્થળ છે, એમાં વસ્તી ભારે છે, કચ્છની મુખ્ય નિકાસ બાજરી, જુવાર, મીઠું, મગ, ઘઉં, મઠ, રૂ, ઉન, દીવેલી, રાઈ વગેરે છે.

ગાયકવાડ સંસ્થાન.

એના તાબાનાં ગામે ઘણાં ખરાં વીખરાતાં અને બીજા રાજ્યો નેડે સેળભેળ થઇ ગયાં છે. મુખ્ય ઇલાકાના દેશી રાજ્યોમાં એ સર્વેથી મોટું ગણાય છે. એ રાજ્ય આગળ મુખ્યધના ગવર્નરના તાબામાં હતું, પણ થોડાં વર્ષ થયાં એ હિંદુસ્તાનના ગવર્નર જનરલના તાબામાં છે. એ રાજ્ય ઉપર દેખરેખ રાખવાને ગવર્નરજનરલનો એજન્ટ તથા ફોજ રહે છે. એનું મુખ્ય શહેર વડોદરા છે, તે તેમાં ગાયકવાડ મહારાજ રહે છે; આ શહેરમાં કેટલીક સુંદર ઇમારતો અને કેળવણી આપવાનાં શૈલાયમાન મકાન બાંધેલાં છે. એ સંસ્થાનનાં બીજાં મોટાં શહેરો નવસારી, ગણદેવી, અમરેલી, પાટણ સિંધપુર, અને કડી છે.

ખંભાત સંસ્થાન.

એની ઉત્તરે અને પૂર્વે ખેડા જિલ્લો, અગ્નિ કોણમાં ગાયકવાડનો મુલક, દક્ષિણે મહીનદી અને ખંભાતનો અખાત, અને પશ્ચિમે સાબરમતી નદી અને અમદાવાદ જિલ્લો છે. એ તદ્દન સપાટ અને નદી વિનાનું છે. એ સંસ્થાનનો હાકેમ મુગલ છે, તે નવાબના નામથી ઓળખાય છે. એ સંસ્થાન ખેડાના કલેક્ટરના ઉપરીપણા નીચે છે. એનું મુખ્ય શહેર ખંભાત છે. તે મહીનદીને કાંઠે તેના મુખ આગળ છે. એમાં બાજરી, જુવાર, ઘઉં, મીઠું, રૂ, ગળી અને અરીસું વગેરે પાકે છે. સુતરો કપડાં અને શેત્રુંજી ખંભાતમાં બને છે.

કાઠિયાવાડ એજન્સી.

કાઠિયાવાડનું નામ અસલ સૌરાષ્ટ્ર હતું. કાઠિયાવાડ મુખ્ય ઇલાકાની પશ્ચિમે તે કચ્છ અને ખંભાતની વચ્ચે એક મોટો ક્ષેત્રફલ છે.

એમાં કોઇ મોટી નદી નથી. એના રાજ્ય કાજનો અંદોઅસ્ત રાખવાને અંગ્રેજો તરફથી મુખ્ય અધિકારી પોલિટિકલ એજન્ટ રહે છે, જેની કચેરી રાજકોટ શહેરમાં છે. એ એજન્ટના ચાર પ્રાંત કર્યા છે, એમાંના દરેકને માટે આસિસ્ટન્ટ પોલિટિકલ એજન્ટ છે.

એજન્ટના વિભાગો. વ્યા. પો. એજન્ટ સાહેબની કચેરી.

૧ ઝાલાવાડ.	વઢવાણ.
૨ ગોહાલવાડ.	સોનગઢ.
૩ સોરઠ.	માણેકવાડા.
૪ હાલાર.	રાજકોટ.

કાઠિયાવાડમાં પાંચ પંહાડ છે (૧ ચોટીલા; ૨ મોરધાર અને લાંબધાર; એની પાસે પાલીતાણાનો પ્રખ્યાત ડુંગર શેલુજો છે; ૩ ગીરપર્વત; ૪ ગિરનાર; ૫ અડીપર્વત). કાઠિયાવાડનાં બધા મળી ૨૧૮ સંસ્થાનો છે. જેમાંનાં મુખ્ય નીચે જણાવ્યાં છે. તેમાં ભાવનગરનું સંસ્થાન વ્યાપાર અને કેળવણીમાં સર્વથી સરસ થયું છે. ભાવનગર તથા ગોંડળદરબારે પોતાને ખર્ચે રેલવે ખાંધી છે, તે વઢવાણથી ભાવનગર અને ભાવનગરથી ગોંડળ તાપ્તાના ગામ ધોરાજી સુધી જાય છે. કાઠિયાવાડ એજન્ટનાં હિંદુ લોકોનાં મોટાં તીર્થ છે. તેઓમાં મુખ્ય દ્વારકાં, સોમનાથ કે પ્રભાસપાટણ, તથા પાલીતાણા છે. (એમાં છેલ્લું શ્રાવક લોકના ધર્મનું છે.)

૧ જુનાગઢ.	૬ મોરલી.
૨ નવાનગર.	૭ લીમડી.
૩ ભાવનગર.	૮ રાજકોટ.
૪ ધાંગઢી.	૯ ગોંડળ.
૫ ધોરબંદર.	૧૦ વઢવાણ.

પાલણપુર એજન્સિ.

એ એજન્સિ ગુજરાતની ઉત્તરે છે. એમાં બનાસ અને સરસ્વતી નદી વહે છે. એની નિકાસ. બાજરી, જુવાર, ધાત્રી, મગ, મક, ડાંગર ૩ અને શેરડી વગેરે છે. એમાં મુખ્ય સંસ્થાન ૧૧ છે, તેમાંનાં પાલણપુર, અને કાંકેજ ગાયકવાડને ખંડણી આપે છે, તે બાકીનાને શિર ખંડણી નથી. એ સંસ્થાનોમાં પાલણપુર અને રાધનપુરના સંસ્થાનો મુખ્ય છે. એમાં મુખ્ય શહેરો પાલણપુર, ડીસા અને રાધનપુર છે. પાલણપુરમાં પોલિટિકલ એજન્ટ રહે છે અને ડીસામાં અગ્રેજ લશ્કરની હાવણી છે. ઉપર જણાવેલા ૧૧ સંસ્થાનોમાં પાલનપુર, રાધનપુર, વારાઈ, તેરવાડા એ મુસલમાની સંસ્થાનો છે; થરાદ, મારવાડ, વાવ, સુઈગામ, દેવદર, ચીરચટ, તથા સાંતલપુર રજપુત સંસ્થાન અને લાલપુર, અને કાંકેજ કોળી સંસ્થાન છે.

મહિકાંડા એજન્સિ.

એ એજન્સિ ગુજરાતની ઈશાન કોણમાં છે. એની ઉત્તરે અને પૂર્વે કુંગરો અને જંગલો છે, પરંતુ બાકીનો પ્રદેશ સપાટ છે. એ પોલિટિકલ એજન્ટના ઉપરીપણા નીચે છે. તે સાદરામાં એ રહે છે. એમાં સાબરમતી નદી વહે છે. એમાં બધા મળી ૪૮ હાકો-રાનો અમલ છે. એ એજન્સિનું મુખ્ય સંસ્થાન ઈડર છે.

રેવાકાંડા એજન્સિ.

એ એજન્સિ ગુજરાતની પૂર્વે છે. એમાં મહી અને નર્મદા નદી અને રાજપીપળા નામે પર્વત છે. એ એજન્સિ પોલિટિકલ

એજન્ટના ઉપરી પણા નીચે છે. તે વડોદરા કાંપમાં રહે છે. એ એજન્સિના છ સંસ્થાનો છે—૧ રાજપીપળા; ૨ છાયાઉદેપુર; ૩ ખારીઆ; ૪ હુણાવાડા, ૫ મુઝ; ૬ વાડાસીનાર. એ સંસ્થાનોમાં મોટામાં મોટું સંસ્થાન રાજપીપળાનું છે, તેમાં મુખ્ય શહેર નાંદોદ છે, તેમાં રાજ્ય રહેછે.

પંચમહાલ એજન્સિ.

પંચમહાલમાં ગવર્નરનો એજન્ટ રહેછે. એની હવા સારી નથી. એમાં ઈમારતી લાકડું સાફ થાયછે. એનું મુખ્ય સંસ્થાન નાડકોટ છે.

સુરત એજન્સિ.

આ એજન્સિને સુરત જિલ્લો એક નથી. એમાં સચીન વાંસદા અને ધરમપુર એ ત્રણ સંસ્થાનો છે. તેઓ સુરતના કલેક્ટરના ઉપરીપણા નીચે છે.

ગુજરાત પ્રાંતનાં મુખ્ય શહેરો.

૧ અમદાવાદ	૫ વીરમગામ	૯ વડોદરા	૧૩ ભાવનગર
૨ સુરત	૬ ખેડા	૧૦ ભૂજ	૧૪ ગુનાગઢ
૩ ભરૂચ	૭ ગાંધરા	૧૧ માંડવી	૧૫ રાજકોટ
૪ નડીઆદ	૮ દાહોદ	૧૨ ખંભાત	૧૬ પાલણપુર

દક્ષિણ (દખણ) પ્રાંત.

દખણ પ્રાંત એ હૈદરાબાદ પ્રાંત અને સહ્યાદ્રીપર્વતની વચ્ચે આવેલો છે. દક્ષિણ દેશના મેદાનમાં મોટી નદીઓના કાંઠાની ભૂમી ઘણી રસાળ છે; પરંતુ વરસાદ નિયમસર આવતો નથી અને આવે છે તે ઘણો થોડો આવે છે, તેથી એ પ્રાંતમાં કોઈ કોઈ ઠેકાણે ઘણીવાર દુકાળ પડે છે. એ પ્રાંતમાં ગોદાવરી, ભીમા, નીરા, કૃષ્ણા અને તુંગભદ્રા નદીઓ છે. એ પ્રાંતની મુખ્ય વસ્તી મરેડી છે અને તેઓ મરાઠી ભાષા બોલે છે. દક્ષિણ પ્રાંતનું મુખ્ય શહેર પુણા છે. એમાં પહેલા પેશ્વાની રાજ્યગાદી હતી ને એમાં ચોમાસાની રીતમાં હવા ઘણીસારી હોય છે, તેથી મુખ્યધના ગવનર ત્યાં જમ રહે છે. પુણાની પાસે ખડકી અને કોરગામ છે ત્યાં લશ્કરી છાવણી છે. દક્ષિણ પ્રાંતના નીચે પ્રમાણે વિભાગો છે.

દક્ષિણ પ્રાંતના વિભાગો અને શહેરો.

વિભાગ.

મુખ્ય શહેર.

ખાનદેશ જિલ્લો.....ધુળિઆ, માલેગામ, નન્દુર-
બાર અને ભુસાવલ.

નાશિક જિલ્લો.....નાશિક(ગોદાવરી નદીના મૂળપા-
સે છે. એમાં કેટલીક ગુફાના હિંદુ-
લોકોના દેવની મૂર્તિ છે. દર બાર વર્ષે
સિંહરાશીનો બ્રહ્મરૂપિ આવે છે
ત્યારે નાશિકમાં અને તેની પાસે
આવેલા ત્રયંબકમાં ગોદાવરીની
મોટી જાત્રા ભરાય છે.)

અહમદનગર જિલ્લો....અહમદનગર (સીના નદી ઉપર છે.
આગળ મુસલમાન રાજાઓની
રાજ્યધાની હતી).

પુણા જિલ્લો.....પુણા,
સાતારા જિલ્લો.....સતારા (એમાં શીવાજીના વંશજો
આગળ રાજ્ય કરતા હતા); માહા-
બળેશ્વર (કૃષ્ણા નદીના મૂળપાસે
૪૫૦૦ ફીટ ઉંચી ટેકરી છે. ત્યાં
મુંબઈનો ગવર્નર ઉનાળામાં જઈને
રહે છે).

સોલાપુર જિલ્લો.....સોલાપુર, ખારશી, પંધરપુર.
(ભીમા નદી ઉપર પંધરપુર હિં-
દુઓનું જત્રાનુંઠેકાણું છે).

થંડસંસ્થાન.....થંડ.

અકલકોટ સંસ્થાન.....અકલકોટ

ખાનદેશ એજન્સિ.

સતારા એજન્સિ.....ભોર, ફલટણ, ઝોંદ અને જત.

કોકણ પ્રાંત.

કોકણ પ્રાંત ઘાટ (સલ્વાદ્રિ) અને અરબીસમુદ્રની વચ્ચે જમી-
નનો સાંકડો કકડો છે એમાં ડાંગર ઉગે એવી ફળદ્રુપ જમીન તથા
નાળિયેરીની વાડીઓ છે. પરંતુ આખો પ્રાંત ખડખડો અને વિકટ
છે. એમાં ખાઈઓ, પર્વતોની હાર તથા છુટાં શિખરો ઘણાં છે.

એમાં ઘણા કીમતી ધોડોએક સાગ થાયછે. ગુજરાતની દક્ષિણે સુરત-
થી તે પોર્તુગીઝ તાબાના ગોવાપ્રાંત સુધી કોકણના વિભાગની હદ
આવેલી છે, કોકણ પ્રાંતના ઘણાખરા લોકો મરાઠી હિંદુઓછે, તે
તેઓ મરાઠી ભાષા બોલે છે, કોકણ પ્રાંતમાં નહાની નહાની નદીઓ
ધણીછે. એના મુખ્ય બંદરો મુંબઈ, રતનાગીરી, વિંગોલ્લા અને
હુર્નાઈ છે. એની મુખ્ય પેદાશ-ડાંગર, શેરડી અને નાળીએરીછે.
કોકણ પ્રાંતના નીચે પ્રમાણે સાત વિભાગ થયલા છે,

વિભાગ.

મુખ્ય શહેર,

મુંબઈએટ.....મુંબઈ (એતું વર્ણન પહેલું આપેલું છે).
થાણા જિલ્લો.....થાણા (સાલસેટ એટમાં આવેલું છે.)

કલ્યાણી (આ દેકાડ લોકોની સડકના ૧
હાંટાછે, તેમાંનો એક જબલપોરથી અલા-
હાબાદ અને કલકત્તા તરફ જાય છે તે
ખીજે પુણેયધને મદ્રાસ તરફ જાય છે)
વાંદરા; વસઈ (એ અસલ ફિરંગી લોકો-
કના હાથમાં હતાં. એમાં છેલ્લા પેશ્વા
બાજીરાવે સને ૧૮૦૨માં અંગ્રેજોને સથે
કોલકતાર કર્યા; જ્યાં અંગ્રેજોએ તેને
મદદ કરી પાછો પુણાની ગાદીએ
બેસાડ્યો).

કોલાબા જિલ્લો.....અલીબાગ.

રતનાગીરીજિલ્લો. રતનાગીરી; વિંગોલ્લા; (મુંબઈની
દક્ષિણે અરબી સમુદ્રના કિનારાપર છે.
ચેરિઆ (ગોવાની પાસે બંદર છે).

જવારેસંસ્થાન.....જવારે,
 જંજિરાસંસ્થાન.....જંજિરા,
 સાવંતવાડીસંસ્થાન.....સાવંતવાડી.

દક્ષિણ મહારાષ્ટ્રદેશ અને ઉત્તર કનેડા.

દક્ષિણ મહારાષ્ટ્રદેશ એ દક્ષિણ પ્રાંતની દક્ષિણે છે. એ દેશનો પૂર્વ તરફનો ભાગ સપાટ અને રસાળ છે. એમાં કૃષ્ણા અને તુંગભદ્રા નદી વહે છે. એમાં વિસ્તીર્ણ મેદાનો છે. તેમની ભૂમિ કાળી રૂ પાકે એવી છે ને તેમાં ખેતી ઘણી સારી થાય છે. એ દેશના નીચે પ્રમાણે વિભાગો છે.

વિભાગો.

શહેરો.

કલાદગી જિલ્લો.

કલાદગી, બીજાપુર; (મુસલમાની રાજાઓના વખતમાં આ શહેર ઘણું પ્રખ્યાત હતું, પણ હાલ ત્યાં ઘણી સુંદર ઇમારતો જોવામાં આવે છે.

બેલગામ જિલ્લો.

બેલગામ.

ધારવાડ જિલ્લો.

ધારવાડ, (દક્ષિણ મહારાષ્ટ્રનું મુખ્ય શહેર) હુબલી

કોલાપુરસંસ્થાન.

કોલાપુર (એમાં શીવાજીના વંશના રાજા રાજ્ય કરે છે.

સાવનુરસંસ્થાન.

સાવનુર.

દક્ષિણ મરાઠા જાગીર

સાંગલી; જમખિંડી; મીરજ; કુરંગવાડ; સુધોળ; રામદુર્ગ.

ઉત્તરે કનેડા:—મદ્રાસ સરકારે ઉત્તર કાનડા: ની મુખ્ય સરકારને અને ૧૮૬૧માં સોંપ્યો. એની ઉત્તરે બેલગામ; પૂર્વે ધારવાડ અને મહેસૂરનું રાજ્ય, દક્ષિણે મહેસૂર અને મદ્રાસ ઇલાકા, પશ્ચિમે અરબી સમુદ્ર અને પોર્ટુગીઝ તાબાનું ગોવા સંસ્થાન છે. અહીંના લોકની ભાષા કાનડી છે. તેઓનો મુખ્ય ઉદ્યમ ખેતી છે, અને મુખ્ય ખોરાક ચોખા છે. એમાં કારવાડ (ઉત્તર કનેડાનું મુખ્ય શહેર) કુંપ્પરા અને હાનાવર મોટાં બંદરો છે. મુખ્ય તથા કરાંચીની પેઠે ચોખાસામાં વહાણોનું રક્ષણ થઈ શકે એવું ત્રીણું બંદર કારવાડ છે.

હિંદુસ્તાન

એશિઆની દક્ષિણમાં પ્રભુ મોટાં દ્વીપકલ્પ છે, તેમાં હિંદુસ્તાનનો ખીન્નઓ કરતાં મોટો અને અગત્યનો દ્વીપકલ્પ છે.

સીમા:—હિંદુસ્તાનની ઉત્તરે હિંદુકુશ, કઠોરામ અને હિમાલય પર્વત છે; પશ્ચિમે હાલા પર્વતની પેલીએર બલુચિસ્તાન, અને અરબી સમુદ્ર છે; દક્ષિણે હિંદીમહાસાગર અને પૂર્વે હિંદી ચીન અને બંગાળનો ઉપસાગર છે.

કાશ્મીરની ઉત્તરથી તે કન્યાકુમારી સુધી હિંદુસ્તાનની લંબઈ ૧૫૦૦ માઈલ અને સિંધથી આસામ સુધી પહોળાઈ ૧૮૦૦ માઈલ છે. એનું ક્ષેત્રફળ આસરે ૧૬૦૦,૦૦૦ ચોરસ માઈલ છે, અને એમાં આસરે સાડી પચ્ચીસ કરોડ માણસની વસ્તી છે. આખી દુનીઆમાં ચીન શિવાય ખીન્ન બધાદેશો કરતાં એમાં વસ્તી વધારે છે. હિંદુસ્તાન ત્રિકોણાકાર છે. વિંધ્યાચળ પર્વતે એ ત્રિકોણના બે ભાગ કર્યા છે, તેમાંના ઉપરના ભાગને હિંદુસ્તાન અને નીચલાને દક્ષિણ કહે છે.

પદ્માએશ:—(ખેતી, નીપજ વગેરે) હિંદુસ્થાનમાં ધઉં, ઝોખા, બાજરી. જીવાર, અને ધણીક જાતના કઢોળ, કંદ, મૂળ, મેવા, શાક વગેરે થાયછે; અરીણ, ગળી, સણ, કપાસ, તંબાકુ, શેરડી, રાઈ, તલ (સપાટ જમીનમાં); ચાહા, ખુન (કુંગરોમાં) એળચી અને મરીના ઝાડ (પશ્ચિમકાંઠે) થાયછે; સુખડ, સીસમ, સાગ, કપાસ, આંમળી, આંબો, બાવળ, શેતુર. નાળીએરી, તાડ, સોપારી, વાંસ અને એ શિવાય બીજા ધણાં ઝાડ થાયછે; મસાલા તેજના અને ઉપયોગી વસાણાં ઘણે ઠેકાણે થાયછે.

(ખનિજ પદાર્થ):—લોહું, તાંબું, કાચલા, સોતું, રત્ન, હીરા, સુરેખાર, મીઠું અને સિંહલદ્વીપ (લંકા) ની આસપાસના દરિયામાંથી આખી દુનિયાને પસંદ પડે તેવાં મોતી નીકળે છે.

(જાનવર):—સિંહ, વાઘ, ચિત્તા, દીપડા, હાથી, રીછ, ગેંડા, વાંદરા, ઉંટ, ઘોડા, ઘેટાં, બકરા, ભેંસ, અને બળદ વગેરેની છે.

રૂતુ અને હવા:—હિંદુસ્થાનમાં ત્રણ રૂતુ જોવામાં આવે છે.
૧. શિયાળો (ઈંદીની મોસમ) ૨. ઉનાળો (ગરમીની મોસમ)
૩. ચોમાસુ (વરસાદની મોસમ);

(હિંદુસ્તાનના વિભાગો.)

૧ મુઘલ દિલાકો.	૫ મધ્ય પ્રાંતો,
૨ મદ્રાસ દિલાકો.	૬ મધ્યહિંદ એજન્સિસનાં
૩ મહેસુર અને કુર્ગનાં સં- સ્થાન.	સંસ્થાનો
૪ વરાડ સહિત હૈદરાબાદ સંસ્થાન.	૭ રજપૂત સંસ્થાનો,
	૮ પંજાબ પ્રાંત.
	૯ વાયવ્ય પ્રાંત.

- ૧૦ અયોધ્યા પ્રાંત. ૧૪ નેપાળ અને ભૂતાનના સ્વ-
૧૧ બંગાળા પ્રાંત. તંત્ર સંસ્થાનો
૧૨ આસામ પ્રાંત. ૧૫ ફિરંગીઅને ફ્રેન્ચ સંસ્થાનો
૧૩ બ્રિટિશ બરમા પ્રાંત.

ઉપર જણાવેલા ૧૪ અને ૧૫ માં વિભાગો શિવાય બાકીના હિંદુસ્તાનના સર્વે પ્રાંતો તથા આસપાસના બેટા (લંકા શિવાય) ઉપર ફ્રેન્ચ હિંદ (ઈન્ડીયની મહારાણી) તરફથી મોકલેલા ગવર્નર જનરલ (સુબો) રાજ્ય ચલાવે છે.

ગવર્નર જનરલની સત્તાનીચે બે ગવર્નર છે, જેઓ મુખ્ય અને મદ્રાસ પ્રાંતોમાં અધિકાર ચલાવે છે. ત્રણ લેફ્ટેનન્ટ (સાહેબારી) ગવર્નર છે, જેઓ બંગાળા, પંજાબ અને વાઘપ્રાંતોમાં હકુમત ચલાવે છે; પાંચ મુખ્ય કમિશનરો છે, જેઓ મહેસૂર, મધ્યપ્રાંતો, અયોધ્યા, આસામ, અને બ્રિટિશ બ્રહ્મદેશમાં અધિકાર ચલાવે છે; અને હૈદરાબાદ, મધ્યહિંદુસ્તાન એજન્સિ, રજપુતાના, હિંદુસ્તાન માંહેલા બીજા સંસ્થાનો અને હિંદુસ્તાનની સીમાની બહારના રાજ્યોમાં રેસિડન્ટ કે પોલિટિકલ એજન્ટો નીમેલા છે.

હિંદુસ્તાનના બેટા.

મુખ્ય બેટા }
સાલસેટ બેટા (સાધી) } હિંદુસ્તાનની પશ્ચિમે અરબીસમુદ્રમાં છે.
લકાદીવ બેટા }
માલદીવ બેટા } મલબાર કોસ્ટાની પશ્ચિમે હિંદીમહાસાગરમાં છે.

સીલોન (લંકા)—હિંદુસ્તાનની દક્ષિણે હિંદીમહાસાગરમાં છે.

રામેશ્વર—હિંદુસ્તાન અને સીલોનની વચ્ચે.

મનાર—રામેશ્વર અને મનારની વચ્ચે (હનુમાને પુલ બાંધેલો છે એવું કહેવામાં આવે છે.)

આન્ડામાનપેટા	} હિંદુસ્તાનની પૂર્વે બંગાળાના ઉપસાગર માંછે, બ્રિટિશ હિંદુસ્તાનમાંથી જેમને કાળે નિકોળાર પેટા પાણીએ એટલે સમુદ્ર પાર કઢાડવાની શિક્ષા થાયછે, તેમને આન્ડામન પેટમાં મોકલે છે.
નિકોળાર પેટા	

રામરી—બ્રિટિશબરમાની પશ્ચિમેછે.

હિંદુસ્તાનના દ્વીપકંડ.

કાઠીઆવાડ—હિંદુસ્તાનની પશ્ચિમે ખંખાત અને કચ્છના અખાતની વચ્ચે છે.

ભૂશિર.

માંડ્રે—હિંદુસ્તાનનું પશ્ચિમ બિંદુ સિંધમાં કરાંચી આગળછે.

દીવ—કાઠીઆવાડ દ્વીપકંડની દક્ષિણે.

કામોરીન—હિંદુસ્તાનની દક્ષિણે.

કેલિમીઅર—હિંદુસ્તાનના અગ્નિ ખુણામાં અને સીલોનની સામેછે.

પલમાઈરાઝ—હિંદુસ્તાનના ઇશાણ ખુણામાં મહાનદીના મુખની ઉત્તરે છે.

નીઝસે—બ્રિટિશબરમામાં પેશુની નૈઋત્ય ખુણામાં છે.

હિંદુસ્તાનના પર્વતો.

હિમાલય—હિંદુસ્તાનની ઉત્તરે.

શિખરો—એવરેસ્ટ અથવા ગૌરીશંકર. એની ઉંચાઈ ૨૯૦૦૨ ફીટ છે તે પૃથ્વી ઉપર સૌથી ઉંચો ભાગ છે.—

કિનચીનજંગા એની ઉંચાઈ ૨૮૧૫૬ ફીટ.

દવલાગિરી ,, ,, ૨૬૮૨૬ ,,

કામાલેરી ,, ,, ૨૩૯૪૪ ,,

નંદાદેવી ,, ,, ૨૩૭૦૦ ,,

હિંદુકુશ—હિંદુસ્તાનની વાયવ્ય દિશાએ છે.

કર્કોરામ—કાશ્મીરની ઉત્તરે છે.

શિવાલિક—ગંગા અને ખીઆસ નદીની વચ્ચે છે.

સુલીમાન—હિંદુસ્તાન અને અફઘાનિસ્તાનની વચ્ચે. એનું

શિખર—તખ્તસુલીમાન એ ૧૧૩૧૭ ફીટ ઉંચું છે.

હાલા—અઘ્નિસ્તાન અને સિંધની વચ્ચે છે.

આરેવલી—રજપૂતાનામાં છે. એનું શિખર—આબુ એ ઉંચાઈમાં

૫૦૦૦ ફુટ છે.

વિંધ્યા—મધ્ય હિંદુસ્તાનમાં માળવાની દક્ષિણે અને નર્મદાની ઉત્તરે.

સાતપુડા—નર્મદા અને તાપ્તી નદીની વચ્ચે છે.

સહ્યાદ્રિ અથવા પશ્ચિમ ઘાટ—હિંદુસ્તાનના પશ્ચિમ કાના-રાની સમાંતરે તાપ્તી નદીથી તે કાંમોરીન ભૂશિર સુધી છે, તે દક્ષિણ દેશ તરફ કેકલ્ચને જુદા પાડે છે.

નિલગરી—મહેસુર પ્રાંતની દક્ષિણે છે.

પૂર્વઘાટ—હિંદુસ્તાનના પૂર્વ કીનારાની સમાંતરે માહાનદીથી તે કામેરીન બ્રશિર સુધી છે.

હિંદુસ્તાનના સમુદ્ર, અખાત અને ઉપસાગર.
 અરબી સમુદ્ર—આરબસ્તાન અને હિંદુસ્તાનની વચ્ચે.
 કચ્છનો અખાત—કાઠીઆવાડ અને કચ્છની વચ્ચે.
 ખંખાતનો અખાત—કાઠીઆવાડ દ્વિપકલ્પની પૂર્વે.
 મનારનો અખાત—હિંદુસ્તાનની દક્ષિણે.
 બંગાળનો અખાત—હિંદુસ્તાનની પૂર્વે.
 માટીઆનનો અખાત—બ્રિટિશ બરમાની પશ્ચિમે.

હિંદુસ્તાનની સામુદ્રધુની.

પાકની સામુદ્રધુની—હિંદુસ્તાન ને સીસાનની વચ્ચે.
 પામખન પેસેજ—હિંદુસ્તાન ને રામેશ્વર બેટની વચ્ચે.

હિંદુસ્તાનના સરોવર.

વલ્લર—કાશ્મીરમાં છે.

મન્થર—સિંધ પ્રાંતમાં છે.

સમ્બર } રજપૂતાનામાં છે.
 સર }

ચિલકા—ઉત્તરસરકારના પૂર્વ કીનારા આગળ છે.

કોલર—ગોદાવરી ને કૃષ્ણા નદીની વચ્ચે છે, એમાં પાણી મીકાં છે.

પુલિકટ—કર્ણાટકના પૂર્વ કીનારાપર આવેલું છે.

હિંદુસ્તાનની નદીઓ.

સિંધુ નદી—હિમાલયમાંથી નીકળી કાશ્મીર, પંજાબ અને સિંધ પ્રાંતમાં થઈ અરબી સમુદ્રને મળેછે.

નર્મદા—૧ કાબુલ; ૨ પંચનદ (એ પંચનદ ને પંજાબની પાંચ નદી જોલમ, ચીનાબ, રાવી, બીઆસ અને સતલજ મળેછે.)

મહી—માળવાનાઉંચ સંભૂદેશમાંથી નીકળી ગુજરાતમાં થઈને અંબાતના અંબાતને મળેછે.

સાબરમતી—એરાવલી ડુંગરના છેડા આગળથી નીકળી ગુજરાતમાં થઈ અંબાતના અંબાતને મળેછે.

નર્મદા—સાતપુડા પર્વતમાંથી નીકળી મધ્યપ્રાંત, માળવા અને ગુજરાતમાં થઈ અંબાતના અંબાતને મળેછે.

તાપી—સાતપુડા પર્વતમાંથી નીકળી મધ્યપ્રાંત, ખાનદેશ અને ગુજરાતમાં થઈને અંબાતના અંબાતને મળેછે.

ગંગા—હિમાલયમાંથી નીકળી પંજાબ, વાવ્યપ્રાંત અને બંગાળામાં થઈને બંગાળાના ઉપસાગરમાં પડેછે.

હુમલી—ગંગામાંથી નીકળીને ગુદે મુખે બંગાળાના ઉપસાગરમાં પડેછે.

નર્મદા—૧ શામગંગા; ગોમતી; ઘોધરા; ગાન્ડક; કુસી; સોન અને જમના (એ જમના નદીને અંબલ, સીંધ અને ખેતવા નદી મળેછે).

બ્રહ્મપુત્ર અથવા સાન્ધુ—હિમાલયમાંથી નીકળી ટિબેટ, આસામ, અને બંગાળા પ્રાંતમાં થઈને બંગાળાના ઉપસાગરમાં પડેછે.

મહુડા—મધ્ય હિંદુસ્તાનના પર્વતમાંથી નીકળી મધ્યપ્રાંત ને ઓરીસામાં થઈ બંગાળાના અખાતમાં મળેછે.

ગાદાવરી—નાસક પાસે ત્રયંબકના પશ્ચિમ ઘાટમાંથી નીકળી દક્ષિણ પ્રાંત, હૈદરાબાદ અને ઉત્તર સરકારમાં થઈને બંગાળાના ઉપસાગરમાં પડેછે.

કૃષ્ણા—સતારા પાસે મહાપ્રલેશ્વર આગળ પશ્ચિમ ઘાટમાંથી નીકળી દક્ષિણ પ્રાંત હૈદરાબાદ અને કર્ણાટકમાં થઈને બંગાળાના ઉપસાગરમાં પડેછે.

નદાંતરગામી-વારણાઃ ભીમા; તુંગભદ્રા.

પનાર } દક્ષિણના ઉત્તરભૂદેશમાંથી નીકળીને માધ્ય
પનાર } સાર અને કર્ણાટકમાં થઈને બંગાળાના ઉપ-
દક્ષિણપનાર } સાગરમાં પડેછે.

કાવેરી—કુર્ગ આગળ પશ્ચિમ ઘાટમાંથી નીકળી માધ્યસર અને કર્ણાટકમાં થઈને બંગાળાના ઉપસાગરમાં પડેછે.

ઈરાવદી—બરમાં પ્રાંતમાં નાસ્થુસાન પર્વતમાંથી નીકળી બરમામાં વહીને બંગાળાના ઉપસાગરને મળેછે.

ઉત્તરભૂદેશ.

આળવા—મધ્યહિંદુસ્તાનમાં વિંધ્યા પર્વતની ઉત્તરે.

દામણ—દક્ષિણ હિંદુસ્તાનમાં પશ્ચિમ અને પૂર્વ ઘાટની વચ્ચે.

મદ્રાસ ઇલાકાના ત્રણ ભાગછે. ઉત્તર સરકાર; કર્ણાટક; મલખાર (દક્ષિણ કાનડા સહિત). અને કોચિન અને દ્રાવિડ કોર નામનાં બે મુખ્ય દેશી રાજ્યો છે.

મદ્રાસ—મદ્રાસ ઇલાકાની રાજ્યધાની કોરોમાન્ડલ કોસ્ટ ઉપર આવેલું છે. એ વ્યપારતું મોટું મથક છે ને ફોર્ટસેન્ટ જ્યોર્જ નામને

મદ્રાસનો જે કિલ્લો કહેવાય છે તે ૧૬૩૯માં બાંધવામાં આવ્યો હતો. મદ્રાસની વસ્તી આસરે ૩,૦૦,૦૦૦ માણસની છે.

ચિંગલપટ—પલાર નદીની પાસે છે.

કાનજીવરમ (કાંચી) ચિંગલપટના નૈરત્ય ખુણામાં છે.

નેલોર—ઉત્તર પનાર નદી ઉપર આવેલું છે.

મછલી પટ્ટણુ—કૃષ્ણા નદીના મુખ આગળ ઉત્તર સરકારનું એક બંદર અને શેહેર છે.

બિઝવાડા—કૃષ્ણા નદી ઉપર આવેલું છે.

ગન્દુર—બેઝવાડાના નૈરત્ય ખુણામાં છે.

રાજમંદ્રી—ગોદાવરી નદીના કાંઠા ઉપર ઉત્તર સરકારનું એ એક નગર છે.

ઇલોર—કાલર સરોવરની પાસે છે. એમાં શેત્રંજ બનાવવાના કારખાનાં છે.

કોકણુદ- } ગોદાવરી નદીના ઉત્તર તરફના મુખ આગળ બંદરો છે.
કારિંગ- }

વીઝગાપટણુ—એ એક બંદર છે, અને સિંગડાની બનાવેલી પેટીઓને માટે પ્રખ્યાત છે.

કડાપા—પનાર નદી ઉપર છે.

બેલ્લારી—કડાપાની પશ્ચિમે લક્ષ્મી મથક છે.

આર્કટ—ચિંગલપટની દક્ષિણે; કર્ણાટકની આગલી રાજ્યધાની. કલાકવે એ શેહેર ૧૪૫૧માં સ્થિત.

કદાલોર—દક્ષિણ પનાર નદીને કાંઠે આવેલું છે. એની પાસે ફોર્ટ સેન્ટ હેવિડના ખંડીઓ આવેલાં છે.

પાન્ડીચરી—કર્નાટકની પૂર્વમાં ફ્રેન્ચ સંસ્થાવની રાજ્યધાની છે.

પોર્ટોનાવા—આ શહેર પાસે સર આયરફ્રે હેદરને ૧૭૮૧માં હરાબો હતો.

ટેન્જેર—કાવેરી નદીની શાખા ઉપર આવેલું છે.

નીગાપટ્ટલુ—આગળ વલંદાનું સંસ્થાન હતું; કેલીમીયર બૂ-શીરની ઉત્તરે એક બંદર છે.

ટ્રાંક્વિઆર—નીગાપટ્ટલુની ઉત્તરે છે. આગળ કેન લોકાના હાથમાં હતું.

મદુરા—ત્રિચિનાપોલીની દક્ષિણે છે. રીપુસુલતાન પાસે ૧૭૯૯માં અંગ્રેજ લીધું.

ટિનાવલી—એક દક્ષિણમાં છે.

ટ્યુટિકોરિન—ટિનાવલીની પૂર્વમાં અથવા મનારના અખા-તની ઉત્તરે એક બંદર છે.

ચિતુર—મદ્રાસની પશ્ચિમે.

વેલોર—ચિતુરની દક્ષિણે અને પલાર નદી ઉપર છે. એમાં લક્ષ્મી મથક છે.

ટ્રિપ્પી—પુલીકટ સરોવરની પશ્ચિમે એક પવિત્ર ધામ છે.

આર્કો—આર્કટની દક્ષિણે છે. એ ઠેકાણે કર્ણાટકના નવાબ અંદા સાહેબના છોકરા રાજસાહેબને ૧૭૫૧માં કલાઈવે હરાબો હતો.

ત્રિચિનાપોલી—કાવેરી નદી ઉપર આવેલું છે. એ ઠેકાણે લક્ષ્મી ડાવણી છે.

સાલમ—પનાર અને કાવેરી નદીની વચમાં છે. ૧૭૯૯માં રીપુ સુલતાન પાસે અંગ્રેજ લીધું.

કોંઈબટુર—સાસાલમની નેરત્વ ખુલામાં છે. રીપુ સુલતાન પાસે અંગ્રેજ ૧૭૯૯માં લીધું.

ઉતાકમાંડ—કોંઈબદુરની ઉત્તરે એક હવાવાળી ટેકરી છે, જ્યાં ગરમીના દહાડામાં મદ્રાસનો ગવર્નર જમીને રહે છે.

દ્રાવણુકોર—કોમરીન ભૂશીરની વાયવ્ય ખુણામાં એક દેશી રાજ્ય છે. એમાં એળચી, મરી, ખુન સ.રાં થાય છે.

ત્રિવાનદ્રમ—દ્રાવણુકોરના રાજ્યનું મુખ્ય શહેર છે.

કવીલોન—દ્રાવણુકોરના પશ્ચિમ કીનારા ઉપર એક બંદર છે.

કલિકટ—મલબારનું મુખ્ય શહેર. એમાંથી મરી, નાળીએર સાગનું લાકડું વગેરે દેશાવર જાય છે.

બેપુર—કલીકટની પાસે છે.

કોચીન—મલબાર કોસ્ટ ઉપર બેપુરની દક્ષિણે એક બંદર છે. એમાં મોટાં વહાણો રહે છે.

ત્રિચુર—કોચિનનું મુખ્ય શહેર કોચીનની ઉત્તરમાં છે.

ટિલિયરી—બેપુરની ઉત્તર તરફ અરબી સમુદ્રના કીનારા ઉપર બંદર છે.

કાનાનોર—ટિલીયરીની ઉત્તરે બંદર છે.

માંગલોર—દક્ષિણ કાનારાનું મુખ્ય શહેર કાનોરની ઉત્તરે છે.

મ્હેસૂર અને કુર્જ સંસ્થાન.

મ્હેસૂર—મ્હેસૂરનું મુખ્ય શહેર ને એમાં રાજ્ય રહે છે.

બાંગલોર—એમાં રેસિડન્ટ અને લશ્કર રહે છે.

સરિઆપટમ—હૈદર અને ટીપુની રાજ્યધાની, કાવેરી નદી ઉપર છે. અંગ્રેજે ૧૭૯૯માં હુમલો કરી એ શહેર લીધું, ને ટીપુ માર્યો ગયો.

કુર્જ—એ મ્હેસૂરના બીજા કિમશનરની સત્તા નિચે છે. એમાં એળચી તથા ખુન થાય છે.

મરકરા—કુર્ગ પ્રાંતનું મુખ્ય શહેર.

હેદ્રાબાદ અને વરાડ (ખીરાર) સંસ્થાન.

હેદ્રાબાદ—હેદ્રાબાદ પ્રાંતની રાજ્યધાની. મુસી નદી ઉપર છે. એમાં અંગ્રેજ રેસિડન્ટ રહે છે.

સિકંદ્રાબાદ } હેદ્રાબાદની પાસે છે. એમાં અંગ્રેજ લશ્કરની
બોલારમ } હાવણી છે.

ખીદર—મંજરા નદી ઉપર છે. એ ઠેકાણાનાં સોના રૂપાની કારી-ગરી વાળાં પીનળનાં વાસણુ વખણાય છે.

ગોવલકોન્ડા—હેદ્રાબાદની પાસે છે, એમાં મજબુત કિલ્લો છે, ને એ હીરાની ખાણોને માટે પ્રખ્યાત છે.

ઓરંગાબાદ—અસલી સુંદર ઇમારતોને માટે પ્રખ્યાત છે.

દોલતાબાદ—ઓરંગાબાદની પાસે છે, ને એમાં મજબુત કિલ્લો છે.

એસે—દોલતાબાદના ઇશાણ કોણમાં છે. ૧૮૦૩માં આ ઠેકાણે જનરલ વેલેસ્લિએ મરાઠાને હરાવ્યા.

ઇલોરા—દોલતાબાદ પાસે છે. પવતમાં કોતરી કાઢાડેલાં દહેરાંને માટે પ્રખ્યાત છે.

જાલના—ઓરંગાબાદની પૂર્વે છે. એમાં અંગ્રેજ લશ્કરની હાવણી છે.

ઈલિયપુર—ખીરારની આગલી રાજ્યધાની.

ઉમરાવતી } રૂના વ્યાપારને માટે પ્રખ્યાત છે.
ખાનગામ }

મધ્યપ્રાંત.

નાગપોર—મધ્યપ્રાંતની રાજ્યધાની. રેશમી ધોતી જોડાને માટે પ્રખ્યાત છે.

કામ્તી—નાગપોરની ઉત્તરમાં છે. એમાં અંગ્રેજ લશ્કરની ડા-
વણી છે.

ચંદા—વરધા અને પેનગંગાના સંગમની ઉત્તરે છે.

જળલપોર—ઉત્તરમાં છે. એમાં આરસના ડુંગરો છે તે કોલસાની
ખાણો છે.

સાગર—જળલપુરના વાયવ્ય ખુણામાં છે. એમાં અંગ્રેજ લ-
શ્કરની ડાવણી છે.

ખરાનપોર—પશ્ચિમમાં તાપી નદી ઉપર છે.

રાયપુર—નાગપુરમાં છે.

સંખલપુર—પુર્વમાં મહાનદી ઉપર છે. એ ઠેકાણેથી થોડા
હીરા મળે છે.

મધ્યહિંદ એજન્સિના સંસ્થાનો.

એ એજન્સિના બે મોટા ભાગ છે; એક ભાગમાં જ્વાલિયરનું
રાજ્ય અને પ્રાચીન માળવાનો ઘણો ખરો ભાગ છે, અને બીજામાં
ખુદેલખંડ માંહેલા દેશી રાજ્યો અને રેવાનું મોટું રાજ્ય છે.

ખુદેલખંડ—રેવાની પશ્ચિમે છે.

રેવા—ખુદેલખંડનું મુખ્ય શહેર, અલાહાબાદની દક્ષિણે નગર છે.

જ્વાલિયર—ઉત્તરમાં આવેલું છે. મધ્યહિંદ એજન્સિનું મુખ્ય
શહેર છે.

જનસી—જ્વાલિયરના અગ્નિકાણમાં છે.

ઉજ્જન—માળવાની અસલની રાજ્યધાની. દક્ષિણમાં અંબલ
નદીની શાખા સીપ્રા ઉપર છે.

ઈન્દોર—હોલકરના રાજ્યનું મુખ્ય શહેર, ઉજ્જનની દક્ષિણે
આવેલું છે. એમાં ગવર્નર જનરલનો એજન્ટ રહે છે.

મઉ—ઈન્દોરની દક્ષિણે છે.

નીમચ—પશ્ચિમમાં છે.

} એમાં અંગ્રેજ લશ્કરની ડાવણી છે.

બોપાલ—નર્મદાની ઉત્તરે આવેલું છે. એ બોપાલની બેગમની રાજ્યધાની છે,

સિહોર—બોપાલની પશ્ચિમે છે. એમાં પોલિટિકલ એજન્ટ રહે છે.

રજપૂતાના સંસ્થાનો.

આયુ—ગવર્નર જનરલના એજન્ટનું રહેવાનું મથક છે. એમાં બધાં મળી ૧૮ દેશી સંસ્થાનો છે. તેઓ અજમેર અને મહેરવાડાના અંગ્રેજી મુલકની આસપાસ જથાબંધ છે. નીચે જણાવેલા સંસ્થાનોમાં *આવી નીશાનીવાળાં મુખ્ય છે.

ઉત્તરમાં વિકાનેર ને અલવડ; પૂર્વમાં કિસનગઢ, * જુપુર, * ભરતપુર, ઘાળપુર, કિરોલી, ટાંક; દક્ષિણમાં * જુંદી, કોટા, ઝાલાવાડ, પ્રતાપગઢ, વાંસવાડા, કુંગરપુર, * મેવાડ (ઉદેપુર), ને શિરોહી; પશ્ચિમમાં * મારવાડ (બેધપુર); * ને જસલમીર છે.

પંજાબમાં.

લાહોર—પંજાબ પ્રાંતની રાજ્યધાની, રાવીનદીના કાંઠા ઉપર છે.

અમ્રિતસર—લાહોરની ઉત્તરે શીખ લોકોનું પવિત્ર શહેર છે, અને રેશમી લૂગડાંને માટે પ્રખ્યાત છે,

જલન્ધર—સતલજ નદીને કાંઠે ને અમ્રિતસરની અમિરકોણમાં છે, એમાં અંગ્રેજી લશ્કરની હાવણી છે.

લુદિઆણા—સતલજ નદીની પાસે છે. એમાં શાલ બનાવવાના કારખાનાં છે.

સોઆઓન—લુદિઆણાની પશ્ચિમ તરફ છે. એમાં સર હુ મોરે ૧૮૪૬માં સીખ લશ્કરને હરાવ્યું હતું.

અંબાલા—સતલજ અને જમના નદીની વચ્ચે છે. એની દક્ષિણે થાનેશ્વર છે કે જે મહમદ ગીજનીએ ૧૦૧૪ માં લૂટ્યું હતું.

સિમલા—એ સતલજ નદીને કાંઠે ઉંચી હવાવાળી ટેકરી છે, જ્યાં હિંદુસ્તાનનો ગવર્નર જનરલ ગરમીના દિવસમાં જઈ રહે છે.

દીલ્હી—જમના નદીના કાંઠાઉપર છે, એ મુગલ રાજ્યની રાજધાની હતી. ૧૯૫૭ના બળવામાં અંગ્રેજો જીતી લીધું. એ શાહજહાં બાદશાહનું બંધાવેલું છે.

મુલતાન—ત્રીમાખ નદીની ઉત્તરે છે. એ શહેર જનરલ વીસે હુમલો કરીને ૧૮૪૯ માં લીધું. રેશમી લુગડાં ને શાલની બનાવટને માટે પ્રખ્યાત છે.

યાનીપત—દીલ્હીની ઉત્તરે પ્રસિધ્ધ રણક્ષેત્ર છે. ૧૧૯૧ માં દીલ્હીના રાજા પૃથુરાજે શાહબુદ્દીન ધોરીને, ૧૫૨૬માં બાબરે હિંદીશાહી લોદીને, ૧૫૫૬માં અકબરના વજીર બેરામે મહમદ આદીલીના વજીર હેમુને અને ૧૭૬૧માં અહમદશાહ દુરાનીએ મરાઠા સરદાર સદાશીવ ભાઉને હરાવ્યો.

અટક—સિંધુ અને કાબુલ નદીના સંગમ ઉપર છે.

પેશાવર—આફગાનિસ્તાનની સરહદ આગળ કાબુલ નદીઉપર એ મોટું લશ્કરી મથક છે.

જેલમ—જેલમ નદીને કાંઠે આવેલું છે.

રાવલ પીંડી—જેલમ અને સિંધુ નદીની વચ્ચે એક લશ્કરી મથક છે.

મરી—રાવલ પીંડીના ઇશાન કોણમાં એક હવાવાળી ઉંચી ટેકરી છે.

ગુજરાત—ચીનાબ નદીની પાસે છે. એ ઠેકાણે સીખ લોકોને ૧૮૪૯ માં સર હુ ગોકે હરાવ્યા ને પંજાબ પ્રાંત અંગ્રેજી રાજ્ય સાથે જોડી દીધો.

કાશ્મીર (શ્રીનગર)—જેલમ નદી ઉપર કાશ્મીરના રાજ્યનું મુખ્ય શહેર.

લાડક—આગળ ટિબેટનો ભાગ જણાતો હતો પણ હાલમાં કાશ્મીરના તાબામાં છે.

લહે—કાશ્મીર પ્રાંતમાં સિંધુ નદીની પાસે લાડકની રાજ્યધાની છે.

સાવલપુર—સતલજ અને સિંધુ નદીના ઝાળા કાંઠાઉપર નવાખના તાબામાં છે.

પત્યાલા—સીખ લોકોમાં આ મૌટામાં મૌટું રાજ્ય છે. એ સિવાય જિંડ, નમા, કપરથલા, ફરિદકોટ, અને કલશીઆ, એ પાંચ સંસ્થાનો સીખ લોકોનાં છે, તેમાં પત્યાલા અને કપરથલા શિવાય બધાંએ સતલજની દક્ષિણે સરહિંદમાં છે.

વાયવ્ય પ્રાંતો.

અલાહાબાદ (પ્રયાગ)—ગંગા અને જમના નદીના સંગમ ઉપર વાયવ્ય પ્રાંતની રાજ્યધાની છે. એમાં વાયવ્ય પ્રાંતનો લેફ્ટેનન્ટ ગવર્નર રહે છે. ગંગા અને જમનાના સંગમ આગળ નહાવું એ હિંદુઓથી પવિત્ર ગણાયલું છે. અલાહાબાદ આગળ બે રેલવે લાઇન મળે છે તેમાંની એક કલકત્તા તરફ અને બીજી પંજાબ અને સિંધ તરફ જાય છે.

કાનપુર—ગંગા નદી ઉપર એ એક લશ્કરી મથક છે ને એ ઠેકાણે નાના સાહેબે ૧૮૫૭ માં અંગ્રેજોની કતલ કરી હતી.

ઉત્તર કેનેડા:—મદ્રાસ સરકારે ઉત્તર કાનડા: ની મુખ્ય સરકારને અને ૧૮૬૧માં સોંપ્યો. એની ઉત્તરે બેલગામ; પૂર્વે ધારવાડ અને મહેસૂરનું રાજ્ય, દક્ષિણે મહેસૂર અને મદ્રાસ ઇલાકો, પશ્ચિમે અરબી સમુદ્ર અને પોર્ટુગીઝ તાબાનું ગોવા સંસ્થાન છે. અહીંના લોકની ભાષા કાનડી છે. તેઓનો મુખ્ય ઉદ્યોગ ખેતી છે, અને મુખ્ય ખોરાક ચોખા છે. એમાં કારવાડ (ઉત્તર કેનેડાનું મુખ્ય શહેર) કુંપટા અને હોનાવર મોટા બંદરો છે. મુખ્ય તથા કરાંચીની પેઠે ચોમાસામાં વહાણોનું રક્ષણ થઈ શકે એવું ત્રીશુ બંદર કારવાડ છે.

હિંદુસ્તાન

એશિયાની દક્ષિણમાં ત્રણ મોટાં દ્વીપકલ્પ છે, તેમાં હિંદુસ્તાનનો ખીન્નઓ કરતાં મોટો અને અગત્યનો દ્વીપકલ્પ છે.

સીમા:—હિંદુસ્તાનની ઉત્તરે હિંદુકુશ, કૌરામ અને હિમાલય પર્વત છે; પશ્ચિમે હાલા પર્વતની પેલીએર બલુચિસ્તાન, અને અરબી સમુદ્ર છે; દક્ષિણે હિંદીમહાસાગર અને પૂર્વે હિંદી ચીન અને બંગાળનો ઉપસાગર છે.

કાશ્મીરની ઉત્તરથી તે કન્યાકુમારી સુધી હિંદુસ્તાનની લંબઈ ૧૫૦૦ માઈલ અને સિંધથી આસામ સુધી પહોળાઈ ૧૮૦૦ માઈલ છે. એનું ક્ષેત્રફળ આસરે ૧૬૦૦,૦૦૦ ચોરસ માઈલ છે, અને એમાં આસરે સાડી પચ્ચીસ કરોડ માણસની વસ્તી છે. આખી દુનિયામાં ચીન શિવાય ખીન્ન બધાદેશો કરતાં એમાં વસ્તી વધારે છે. હિંદુસ્તાન ત્રિકોણાકાર છે. વિંધ્યાચળ પર્વતે એ ત્રિકોણના બે ભાગ કર્યા છે, તેમાંના ઉપલા ભાગને હિંદુસ્તાન અને નીચલાને દક્ષિણ કહે છે.

પૈદાએશ:—(ખેતી, નીપજ વગેરે) હિંદુસ્થાનમાં ધઉ, મોખા, બાજરી. જુવાર, અને ધણીક જાતના કઠોળ, કંદ, મૂળ, મેવા, શાક વગેરે થાયછે; અરીસુ, ગળી, સણુ, કપાસ, તંબાકુ, શેરડી, રાઈ, તલ (સપાટ જમીનમાં); ચાહા, ખુન (કુંગરોમાં) એળચી અને મરીના ઝાડ (પશ્ચિમકાંઠે) થાયછે; સુખડ, સીસમ, સાગ, કપાસ, આંમળી, આંખો, બાવળ, શેતુર. નાળીએરી, તાડ, સોપારી, વાંસ અને એ શિવાય બીજા ધણાં ઝાડ થાયછે; મસાલા તેજના અને ઉપયોગી વસાણાં ઘણે ઠેકાણે થાયછે.

(ખનિજ પદાર્થ):—લોહું, તાંબું, કાયલા, સોતું, રત્ન, હીરા, સુરોખાર, મીઠું અને સિંહલદ્રીપ (લંકા) ની આસપાસના દરિઆમાંથી આખી દુનિઆને પસંદ પડે તેવાં મોતી નીકળે છે.

(જાનવર):—સિંહ, વાઘ, ચિત્તા, દીપડા, હાથી, રીછ, ગેંડા, વાંદરા, ઉંટ, ઘોડા, ઘેટાં, બકરા, ભેંસ, અને બળદ વગેરેની છે.

રૂતુ અને હવા:—હિંદુસ્થાનમાં ત્રણ રૂતુ જોવામાં આવે છે.
૧. શિયાળો (ઠંડીની મોસમ) ૨. ઉનાળો (ગરમીની મોસમ)
૩. ચોમાસુ (વરસાદની મોસમ);

હિંદુસ્તાનના વિભાગો.

૧ મુઘલ ઈલાકો,	૫ મધ્ય પ્રાંતો,
૨ મદ્રાસ ઈલાકો,	૬ મધ્યહિંદ એજન્સિનાં
૩ મ્યેસુર અને કુર્ગનાં સં- સ્થાન.	સંસ્થાનો
૪ વરાડ સહિત હૈદરાબાદ સંસ્થાન.	૭ રજપૂત સંસ્થાનો,
	૮ પંજાબ પ્રાંત,
	૯ વાયવ્ય પ્રાંત,

- ૧૦ અયોધ્યા પ્રાંત. ૧૪ નેપાળ અને ભૂતાનના સ્વ-
૧૧ બંગાળ પ્રાંત. તંત્ર સંસ્થાનો.
૧૨ આસામ પ્રાંત. ૧૫ ફિરંગીઅને ફ્રેન્ચ સંસ્થાનો
૧૩ બ્રિટિશ બરમા પ્રાંત.

ઉપર જણાવેલા ૧૪ અને ૧૫ માં વિલાગે શિવાય બાકીના હિંદુસ્તાનના સર્વે પ્રાંતો તથા આસપાસના ખેટા (લંકા શિવાય) ઉપર કૈસરે હિંદ (ઇંગ્લંડની મહારાણી) તરફથી મોકલેલા ગવર્નર જનરલ (સુબો) રાજ્ય ચલાવે છે.

ગવર્નર જનરલની સત્તાનીચે બે ગવર્નર છે, જેઓ મુખ્ય અને મદ્રાસ ઇલાકામાં અધિકાર ચલાવે છે. ત્રણ લેફ્ટેનન્ટ (સાહેકારી) ગવર્નર છે, જેઓ બંગાળ, પંજાબ અને વાવ્યપ્રાંતોમાં હકુમત ચલાવે છે; પાંચ મુખ્ય કમિશનરો છે, જેઓ મહેસુર, મધ્યપ્રાંતો, અયોધ્યા, આસામ, અને બ્રિટિશ પ્રદેશમાં અધિકાર ચલાવે છે; અને હૈદરાબાદ, મધ્યહિંદુસ્તાન એજન્સિ, રજપુતાના, હિંદુસ્તાન માંહેલા બીજા સંસ્થાનો અને હિંદુસ્તાનની સીમાની બહારના રાજ્યોમાં રેસિડન્ટ કે પોલિટિકલ એજન્ટો નીમેલા છે.

હિંદુસ્તાનના ખેટ.

મુખ્ય ખેટ } હિંદુસ્તાનની પશ્ચિમે અરબીસમુદ્રમાં છે.
સાલસેટ ખેટ (સાદી)

લકાદીવ ખેટ } મલબાર કોસ્ટાની પશ્ચિમે હિંદીમાહાસા-
માલદીવ ખેટ } ગરમાં છે.

સીલોન (લંકા)—હિંદુસ્તાનની દક્ષિણે હિંદીમાહાસાગરમાં છે.

રામેશ્વર—હિંદુસ્તાન અને સીલોનની વચ્ચે છે.

મનાર—રામેશ્વર અને મનારની વચ્ચે (હનુમાને પુલ બાંધેલા છે એવું કહેવામાં આવે છે.)

આન્ડામાનબેટા } હિંદુસ્તાનની પૂર્વે બંગાળાના ઉપસાગર
માં છે, બ્રિટિસ હિંદુસ્તાનમાંથી જેમને કાઢે
નિકાળ્યાર બેટા } પાણીએ એટલે સમુદ્ર પાર કહાડવાની શિક્ષા
થાય છે, તેમને આન્ડામન બેટમાં મોકલે છે.

રામરી—બ્રિટિશબરમાની પશ્ચિમે છે.

હિંદુસ્તાનના દ્વીપકલ્પ.

કાઠીઆવાડ—હિંદુસ્તાનની પશ્ચિમે ખંખાત અને કચ્છના અખાતની વચ્ચે છે.

ભૂશિર.

માંડે—હિંદુસ્તાનનું પશ્ચિમ બિંદુ સિંધમાં કરાંચી આગળ છે.

દીવ—કાઠીઆવાડ દ્વીપકલ્પની દક્ષિણે.

કામોરીન—હિંદુસ્તાનની દક્ષિણે.

કેલિમીઅર—હિંદુસ્તાનના અમિ ખુણામાં અને સીલોનની સામે છે.

પલમાઈરાઝ—હિંદુસ્તાનના ઈશાણ્ય ખુણામાં મહાનદીના મુખની ઉત્તરે છે.

નીઝસે—બ્રિટિશબરમામાં પેગુની નૈઋત્ય ખુણામાં છે.

હિંદુસ્તાનના પર્વતો.

હિમાલય—હિંદુસ્તાનની ઉત્તરે.

શિખરે—એવરેસ્ટ અથવા ગૌરીશંકર, એની ઉંચાઈ ૨૯૦૦૨ ફીટ છે તે પૃથ્વી ઉપર સૌથી ઉંચો ભાગ છે.—

કિનચીનજંગલ એની ઉંચાઈ ૨૮૧૫૬ ફીટ.

દવલાગિરી " " ૨૬૮૨૬ "

કામાલેરી " " ૨૩૯૪૪ "

નંદાદેવી " " ૨૩૭૦૦ "

હિંદુકુશ—હિંદુસ્તાનની વાયવ્ય દિશાએ છે.

કર્કોરામ—કાશ્મીરની ઉત્તરે છે.

શિવાલિક—ગંગા અને ખીઆસ નદીની વચ્ચે છે.

સુલીમાન—હિંદુસ્તાન અને અફગાનિસ્તાનની વચ્ચે. એનું

શિખર—તખ્તસુલીમાન એ ૧૧૩૧૭ ફીટ ઉંચું છે.

હાલા—બલુચિસ્તાન અને સિંધની વચ્ચે છે.

આરેવલી—રજપૂતાનામાં છે. એનું શિખર—આયુ એ ઉંચાઈમાં ૫૦૦૦ ફુટ છે.

વિંધ્યા—મધ્ય હિંદુસ્તાનમાં માળવાની દક્ષિણે અને નર્મદાની ઉત્તરે.

સાતપુડા—નર્મદા અને તાપી નદીની વચ્ચે છે.

સહ્યાદ્રિ અથવા પશ્ચિમ ઘાટ—હિંદુસ્તાનના પશ્ચિમ કીનારાની સમાંતરે તાપી નદીથી તે કૉમોરીન બૂશિર સુધી છે, તે દક્ષિણ દેશ તથા કોક્ષણને જુદા પાડે છે.

નિલગરી—મહેસુર પ્રાંતની દક્ષિણે છે.

પૂર્વધાટ—હિંદુસ્તાનના. પૂર્વ કીનારાની સમાંતરે માહાનદીથી તે કામેરીન બૂશિર સુધી છે.

હિંદુસ્તાનના સમુદ્ર, અખાત અને ઉપસાગર.
અરબી સમુદ્ર—આરબસ્તાન અને હિંદુસ્તાનની વચ્ચે.
કચ્છનો અખાત—કાઠીઆવાડ અને કચ્છની વચ્ચે.
અંખાતનો અખાત—કાઠીઆવાડ દ્વિપકલ્પની પૂર્વે.
મનારનો અખાત—હિંદુસ્તાનની દક્ષિણે.
બંગાળનો અખાત—હિંદુસ્તાનની પૂર્વે.
માદાગાસ્કરનો અખાત—બ્રિટિશ અરમાની પશ્ચિમે.

હિંદુસ્તાનની સામુદ્રધુની.

પાકની સામુદ્રધુની—હિંદુસ્તાન ને સીલોનની વચ્ચે.
પામખંત પેસેજ—હિંદુસ્તાન ને રામેશ્વર બેટની વચ્ચે.

હિંદુસ્તાનના સરોવર.

વલ્લર—કાશ્મીરમાં છે.
મન્ચર—સિંધ પ્રાંતમાં છે.
સમ્બલર } રજપૂતાનામાં છે.
સર

ચિલિકા—ઉત્તરસરકારના પૂર્વ કીનારા આગળ છે.

કેલર—ગોદાવરી ને કૃષ્ણા નદીની વચ્ચે છે, એમાં પાણી મીઠું છે.

પુલિકટ—કર્ણાટકના પૂર્વ કીનારાપર આવેલું છે.

હિંદુસ્તાનની નદીઓ.

સિંધુ નદી—હિમાલયમાંથી નીકળી કાશ્મીર, પંજાબ અને સિંધ પ્રાંતમાં થઈ અરબી સમુદ્રને મળેછે.

નદ્યંતરગામિ—૧ કાબુલ; ૨ પંચનદ (એ પંચનદ ને પંજાબની પાંચ નદી જ્વેલમ, ચીનાબ, રાવી, બીઆસ અને સતલજ મળેછે.)

મહી—માળવાનાઉંચ સંભૂદેશમાંથી નીકળી ગુજરાતમાં થઈને ખંભાતના અખાતને મળેછે.

સાપ્તરમતી—એરાવલી કુંગરના છેડા આગળથી નીકળી ગુજરાતમાં થઈ ખંભાતના અખાતને મળેછે.

નર્મદા—સાતપુડા પર્વતમાંથી નીકળી મધ્યપ્રાંત, માળવા અને ગુજરાતમાં થઈ ખંભાતના અખાતને મળેછે.

તાપી—સાતપુડા પર્વતમાંથી નીકળી મધ્યપ્રાંત, ખાનદેશ અને ગુજરાતમાં થઈને ખંભાતના અખાતને મળેછે.

ગંગા—હિમાલયમાંથી નીકળી પંજાબ, વાવ્યપ્રાંત અને બંગાળામાં થઈને બંગાળાના ઉપસાગરમાં પડેછે.

હુમલી—ગંગામાંથી નીકળીને શુદ્ધે મુખે બંગાળાના ઉપસાગરમાં પડેછે.

નદ્યંતરગામિ—રામગંગા; ગોમતી; ઘોઘરા; ગાન્ડક; કુસી; શોન અને જમના (એ જમના નદીને ચંપલ, સીંધ અને ઘેતવા નદી મળેછે).

બ્રહ્મપુત્રા અથવા સામ્પુ—હિમાલયમાંથી નીકળી કિમેટ, આસામ, અને બંગાલા પ્રાંતમાં થઈને બંગાલાના ઉપસાગરમાં પડેછે.

મહા—મધ્ય હિંદુસ્તાનના પર્વતમાંથી નીકળી મધ્યપ્રાંત ને ઓરીસામાં થઈ બંગાળના અખાતમાં મળેછે.

ગાદાવરી—નાસક પાસે ત્રયંબકના પશ્ચિમ ઘાટમાંથી નીકળી દક્ષિણ પ્રાંત, હૈદરાબાદ અને ઉત્તર સરકારમાં થઈને બંગાળના ઉપસાગરમાં પડેછે.

કૃષ્ણા—સતારા પાસે મહાશ્વેશ્વર આગળ પશ્ચિમ ઘાટમાંથી નીકળી દક્ષિણ પ્રાંત હૈદરાબાદ અને કર્ણાટકમાં થઈને બંગાળના ઉપસાગરમાં પડેછે.

નદ્યંતરગામી—વારણાઃ ભીમા; તુંગભદ્રા.

પનાર પનાર } દક્ષિણના ઉચ્ચસંભૂદેશમાંથી નીકળીને માધ્યસોર અને કર્ણાટકમાં થઈને બંગાળના ઉપસાગરમાં પડેછે.

કાવેરી—કુર્ગ આગળ પશ્ચિમ ઘાટમાંથી નીકળી માધ્યસોર અને કર્ણાટકમાં થઈને બંગાળના ઉપસાગરમાં પડેછે.

ઈરાવદી—બરમાં પ્રાંતમાં નાસ્યુસાન પર્વતમાંથી નીકળી બરમામાં વહીને બંગાળના ઉપસાગરને મળેછે.

ઉચ્ચસંભૂદેશ.

માળવા—મધ્યહિંદુસ્તાનમાં વિંધ્યા પર્વતની ઉત્તરે.

દખણ—દક્ષિણ હિંદુસ્તાનમાં પશ્ચિમ અને પૂર્વ ઘાટની વચ્ચે.

મદ્રાસ ઇલાકાના ત્રણ ભાગછે. ઉત્તર સિરકાર; કર્ણાટક; મલબાર (દક્ષિણ કાનડા સહિત). અને કોચિન અને દ્રાવનકોર નામનાં બે મુખ્ય દેશી રાજ્યો છે.

મદ્રાસ—મદ્રાસ ઇલાકાની રાજ્યધાની કોરોમાન્ડલ કોસ્ટ ઉપર આવેલું છે. એ વ્યપારનું મોટું મથક છે ને ફાઈસેન્ટ જ્યોર્જ નામને.

મદ્રાસનો જે કિલ્લો કહેવાય છે તે ૧૬૩૯માં બાંધવામાં આવ્યો હતો. મદ્રાસની વસ્તી આસરે ૩,૦૦,૦૦૦ માણસની છે.

ચિંગલપટ—પલાર નદીની પાસે છે.

કાનજીવરમ (કાંચી) ચિંગલપટના નૈરત્ય ખુણામાં છે.

નેલોર—ઉત્તર પનાર નદી ઉપર આવેલું છે.

મછલી પટણ—કૃષ્ણા નદીના મુખ આગળ ઉત્તર સરકારનું એક બંદર અને શહેર છે.

બેઝવાડા—કૃષ્ણા નદી ઉપર આવેલું છે.

ગન્દુર—બેઝવાડાના નૈરત્ય ખુણામાં છે.

રાજમંદ્રી—ગોદાવરી નદીના કાંઠા ઉપર ઉત્તર સરકારનું એક નગર છે.

ઈલોર—કોલર સરોવરની પાસે છે. એમાં શેત્રંજી બનાવવાના કારખાનાં છે.

કોંકણુદ- } ગોદાવરી નદીના ઉત્તર તરફના મુખ આગળ બંદરો છે.
કોરિંગ- }

વીઝગાપટણ—એ એક બંદર છે, અને સિંગડાની બનાવેલી પેટીઓને માટે પ્રખ્યાત છે.

કડાપા—પનાર નદી ઉપર છે.

બેલારી—કડાપાની પશ્ચિમે લશ્કરી મથક છે.

આર્કટ—ચિંગલપટની દક્ષિણે; કર્ણાટકની આગલી રાજ્યધાની. હાલ એ શહેર ૧૭૫૧માં લીધું.

કદાલોર—દક્ષિણ પનાર નદીને કાંઠે આવેલું છે. એની પાસે ફાઈ સેન્ટ દેવિડના ખંડીએ આવેલાં છે.

પોન્ડીચરી—કર્નાટકની પૂર્વમાં ફ્રેન્ચ સંસ્થાનની રાજ્યધાની છે.

પૌર્ણીનાવા—આ શહેર પાસે સર આયરકૂટ હેઠરને ૧૭૮૧માં હરાવ્યો હતો.

ટેન્જેર—કાવેરી નદીની શાખા ઉપર આવેલું છે.

નીગાપટ્ટણુ—આગળ વલંદાનું સંસ્થાન હતું; કેલીમીયર બ્હીરની ઉત્તરે એક બંદર છે.

ટ્રાંકિવર્માર—નીગાપટ્ટણુની ઉત્તરે છે. આગળ ડેન લોકોના હાથમાં હતું.

મદુરા—ત્રિચિનાપોલીની દક્ષિણે છે. દીપુસુલતાન પાસે ૧૭૯૯માં અંગ્રેજો લીધું.

ટિનાવલી— એક દક્ષિણમાં છે.

ટ્યુટિકોરિન—ટિનાવલીની પૂર્વમાં અથવા મનારના અખાતની ઉત્તરે એક બંદર છે.

ચિતુર—મદ્રાસની પશ્ચિમે.

વેલોર—ચિતુરની દક્ષિણે અને પલાર નદી ઉપર છે. એમાં લશ્કરી મથક છે.

ટ્રિપ્લી—પુલીકટ સરોવરની પશ્ચિમે એક પવિત્ર ધામ છે.

આર્નિ—આર્કટની દક્ષિણે છે. એ ઠેકાણે કર્ણાટકના નવાબ અંદા સાહેબના હોકરા રાજસાહેબને ૧૭૫૧માં કલાઈવે હરાવ્યો હતો.

ત્રિચીનાપોલી—કાવેરી નદી ઉપર આવેલું છે. એ ઠેકાણે લશ્કરી છાવણી છે.

સાલમ— પનાર અને કાવેરી નદીની વચમાં છે. ૧૭૯૯માં દીપુ સુલતાન પાસે અંગ્રેજો લીધું.

કોંઈમ્બટુર—સાસાલમની નૈરત્ય ખુણામાં છે. દીપુ મુબ્બા પાછી અંગ્રેજો ૧૭૯૯માં લીધું.

ઉતાકમાંડ—કોંઈબટુરની ઉત્તરે એક હવાવાળી ટેકરી છે, જ્યાં ગરમીના દહાડામાં મદ્રાસનો ગવરનર જામને રહે છે.

દ્રાવણુકોર—કોમરીન બૂશીરની વાયવ્ય ખુણામાં એક દેશી રાજ્ય છે. એમાં એળચી, મરી, ખુન સ.રાં થાય છે.

ત્રિવાનદ્રમ—દ્રાવણુકોરના રાજ્યનું મુખ્ય શહેર છે.

કવીલોન—દ્રાવણુકોરના પશ્ચિમ કીનારા ઉપર એક બંદર છે.

કલિકટ—મલબારનું મુખ્ય શહેર. એમાંથી મરી, નાળીએર સાગનું લાકડું વગેરે દેશાવર જાય છે.

એપુર—કલીકટની પાસે છે.

કોચીન—મલબાર કોસ્ટ ઉપર એપુરની દક્ષિણે એક બંદર છે. એમાં મોટાં વહાણો રહે છે.

ત્રિચુર—કોચીનનું મુખ્ય શહેર કોચીનની ઉત્તરમાં છે.

ટિલિચરી—એપુરની ઉત્તર તરફ અરબી સમુદ્રના કીનારા ઉપર બંદર છે.

કાનાનોર—ટિલિચરીની ઉત્તરે બંદર છે.

માંગલોર—દક્ષિણ કાનારાનું મુખ્ય શહેર કાનોરની ઉત્તરે છે.

મ્હેસૂર અને કુર્ગ સંસ્થાન.

મ્હેસૂર—મ્હેસૂરનું મુખ્ય શહેર ને એમાં રાજા રહે છે.

ખાંગલોર—એમાં રેસિડન્ટ અને લશ્કર રહે છે.

સેરિઆપટમ—હૈદર અને ટીપુની રાજ્યધાની, કાવેરી નદી ઉપર છે. અંગ્રેજો ૧૭૯૯માં હુમલો કરી એ શહેર લીધું, ને ટીપુ માર્યો ગયો.

કુર્ગને એ મ્હેસૂરના મીર કિમશનરની સત્તા નિચે છે. એમાં એળચી તથા ખુન થાય છે.

મરકરા—કુર્મ પ્રાંતનું મુખ્ય રોહર.

હેદ્રાબાદ અને વરાડ (ખીરાર) સંસ્થાન.

હેદ્રાબાદ—હેદ્રાબાદ પ્રાંતની રાજ્યધાની. મુસી નદી ઉપર છે. એમાં અંગ્રેજ રેસિડન્ટ રહે છે.

સિકંદ્રાબાદ } હેદ્રાબાદની પાસે છે. એમાં અંગ્રેજ લશ્કરની
ખાલારમ } છાવણી છે.

ખીદર—મંજરા નદી ઉપર છે. એ ઠેકાણાનાં સોના રૂપાની કારી-ગરી વાળાં પીનળનાં વાસણુ વખણાય છે.

ગોવલકોંડા—હેદ્રાબાદની પાસે છે, એમાં મજબુત કિલ્લો છે, ને એ હીરાની ખાણોને માટે પ્રખ્યાત છે.

ઔરંગાબાદ—અસલી સુંદર ઇમારતોને માટે પ્રખ્યાત છે.

દોલતાબાદ—ઔરંગાબાદની પાસે છે, ને એમાં મજબુત કિલ્લો છે.

એસે—દોલતાબાદના ઇશાણ કાણુમાં છે. ૧૮૦૩માં આ ઠેકાણે જનરલ વેલેસ્લિએ મરાઠાને હરાવ્યા.

ઈલોરા—દોલતાબાદ પાસે છે. પર્વતમાં કાતરી કાઢાડેલાં દહેરાંને આટે પ્રખ્યાત છે.

જલના—ઔરંગાબાદની પૂર્વે છે. એમાં અંગ્રેજ લશ્કરની છાવણી છે.

ઈલિચપુર—ખીરારની આગલી રાજ્યધાની.

ઉમરાવતી } રૂના વ્યાપારને માટે પ્રખ્યાત છે.
ખાનગામ }

મધ્યપ્રાંતી.

નાગપોર—મધ્યપ્રાંતની રાજ્યધાની. રેશમી ધોતી જોડાને માટે પ્રખ્યાત છે.

કામ્તી—નાગપોરની ઉત્તરમાં છે. એમાં અંગ્રેજ લશ્કરની છાવણી છે.

ચંદા—વરધા અને પેનગંગાના સંગમની ઉત્તરે છે.

જખલપોર—ઉત્તરમાં છે. એમાં આરસના ડુંગરો છે તે કોલસાની ખાણો છે.

સાગર—જખલપુરના વાયવ્ય ખુણામાં છે. એમાં અંગ્રેજ લશ્કરની છાવણી છે.

ખરાનપોર—પશ્ચિમમાં તાપી નદી ઉપર છે.

રાયપુર—નાગપુરમાં છે.

સંખલપુર—પૂર્વમાં મહાનદી ઉપર છે. એ ઠેકાણેથી થોડા હીરા મળે છે.

મધ્યહિંદ એજન્સિના સંસ્થાનો.

એ એજન્સિના બે મોટા ભાગ છે; એક ભાગમાં ગ્વાલિયરનું રાજ્ય અને પ્રાચીન માળવાનો ઘણો ખરો ભાગ છે, અને બીજામાં ખુદેલખંડ માહેલા દેશી રાજ્યો અને રેવાનું મોટું રાજ્ય છે.

ખુદેલખંડ—રેવાની પશ્ચિમે છે.

રેવા—ખુદેલખંડનું મુખ્ય શહેર, અલાહાબાદની દક્ષિણે નગર છે.

ગ્વાલિયર—ઉત્તરમાં આવેલું છે. મધ્યહિંદ એજન્સિનું મુખ્ય શહેર છે.

જનસી—ગ્વાલિયરના અગ્નિકોણમાં છે.

ઉજ્જન—માળવાની અસલની રાજ્યધાની. દક્ષિણમાં ચંખલ નદીની સાખા સીપ્રા ઉપર છે.

ઈન્દોર—હોલકરના રાજ્યનું મુખ્ય શહેર, ઉજ્જનની દક્ષિણે આવેલું છે. એમાં ગવર્નર જનરલનો એજન્ટ રહે છે.

મર્હિ—ઈન્દોરની દક્ષિણે છે } એમાં અંગ્રેજ લશ્કરની છાવણી છે.
નીમચ—પશ્ચિમમાં છે.

બોપાલ—નર્મદાની ઉત્તરે આવેલું છે. એ બોપાલની ખેતમતી રાજ્યધાની છે,

સિહોર—બોપાલની પશ્ચિમે છે. એમાં પોલિટિકલ એજન્ટ રહે છે.

રજપૂતાના સંસ્થાનો.

આબુ—ગવર્નર જનરલના એજન્ટનું રહેવાનું મથક છે. એમાં બધાં મળી ૧૮ દેશી સંસ્થાનો છે, તેઓ અજમેર અને મહેરવાડના અંગ્રેજી મુલકની આસપાસ જથાબંધ છે. નીચે જણાવેલા સંસ્થાનોમાં આવી નીશાનીવાળાં મુખ્ય છે.

ઉત્તરમાં વિકાનેર ને અલવડ; પૂર્વમાં કિસનગઢ, * જેપુર, * ભરતપુર, ઘોળપુર, કિરોલી, ટાંક; દક્ષિણમાં * ખુદી, કોરા, ઝાલાવાડ, પ્રતાપગઢ, વાંસવાડ, કુંગરપુર, * મેવાડ (ઉદેપુર), ને શિરોહી; પશ્ચિમમાં * મારવાડ (બેધપુર); * ને જસલમીર છે.

પંજાબમાં.

લાહોર—પંજાબ પ્રાંતની રાજ્યધાની, રાવીનદીના કાંઠા ઉપર છે.

અમ્રિતસર—લાહોરની ઉત્તરે સીખ લોકોનું પવિત્ર શહેર છે, અને રૈશમી લૂગડાંને માટે પ્રખ્યાત છે,

જલન્ધર—સતલજ નદીને કાંઠે ને અમ્રિતસરની અમિઠાણમાં છે, એમાં અંગ્રેજી લસ્કરની છાવણી છે.

લુદિઆણા—સતલજ નદીની પાસે છે. એમાં શાલ બનાવવાના કારખાનાં છે,

સોમ્રાઓન—લુદિઆણાની પશ્ચિમ તરફ છે. એમાં સર હુ ગોફે ૧૮૪૬માં સીખ લસ્કરને હરાવ્યું હતું.

અંબાલા—સતલજ અને જમના નદીની વચ્ચે છે. એની દક્ષિણે થાનેશ્વર છે કે જે મહમદ ગીબનીએ ૧૦૧૪ માં લૂટ્યું હતું.

સિમલા—એ સતલજ નદીને કાંઠે ઉંચી હવાવાળી ટેકરી છે, જ્યાં હિંદુસ્તાનનો ગવર્નર જનરલ ગરમીના દિવસમાં જઈ રહે છે.

દીલ્હી—જમના નદીના કાંઠાઉપર છે, એ મુગલ રાજ્યની રાજધાની હતી. ૧૯૫૭ના બળવામાં અંગ્રેજે જીતી લીધું. એ શાહજહાં બાદશાહનું બંધાવેલું છે.

મુલતાન—ત્રીમાખ નદીની ઉત્તરે છે. એ શહેર જનરલ પીસે હુમલો કરીને ૧૮૪૯ માં લીધું. રેશમી લુગડાં ને શાલની બનાવટને માટે પ્રખ્યાત છે.

પાનીપત—દીલ્હીની ઉત્તરે પ્રસિધ્ધ રણક્ષેત્ર છે. ૧૧૯૧ માં દીલ્હીના રાજા પૃથુરાજે શાહજુદીન ધોરીને, ૧૫૨૬માં બાબરે હિંદાલીમ લોદીને, ૧૫૫૬માં અકબરના વજીર ખેરામે મહમદ આદીલીના વજીર હેમુને અને ૧૭૬૧માં અહમદશાહ દુરાનીએ મરાઠા સરદાર સદાશીવ ભાઉને હરાવ્યો.

અટક—સિંધુ અને કાબુલ નદીના સંગમ ઉપર છે.

પેશાવર—આફગાનિસ્તાનની સરહદ આગળ કાબુલ નદીઉપર એ મોટું લશ્કરી મથક છે.

જેલમ—જેલમ નદીને કાંઠે આવેલું છે.

રાવલ પીંડી—જેલમ અને સિંધુ નદીની વચ્ચે એક લશ્કરી મથક છે.

મરી—રાવલ પીંડીના હશાન કોણમાં એક હવાવાળી ઉંચી ટેકરી છે.

મુજશત—મીનાબ નદીની પાસે છે. એ ઠેકાણે સીખ લોકોને ૧૮૪૯ માં સર હ્યુ ગોફે હરાવ્યા ને પંજાબ પ્રાંત અંગ્રેજી રાજ્ય સાથે જોડી દીધો.

કાશ્મીર (શ્રીનગર)—જેલમ નદી ઉપર કાશ્મીરના રાજ્યનું મુખ્ય શહેર.

લાડક—આગળ ટિબેટનો ભાગ જણાતો હતો પણ હાલમાં કાશ્મીરના તાલુકામાં છે.

લહુ—કાશ્મીર પ્રાંતમાં સિંધુ નદીની પાસે લાડકની રાજ્યધાની છે.

ભાવલપુર—સતલજ અને સિંધુ નદીના ડાબા કાંઠાઉપર નવાનના તાલુકામાં છે.

પત્યાલા—સીખ લોકોમાં આ મોટામાં મોટું રાજ્ય છે. એ સિવાય જિંડ, નમા, કપરથલા, ફરિદકોટ, અને કલશીઆ, એ ધાંચ સંસ્થાનો સીખ લોકોનાં છે, તેમાં પત્યાલા અને કપરથલા શિવાય બધાંએ સતલજની દક્ષિણે સરહિદમાં છે.

વાયવ્ય પ્રાંતો.

અલાહાબાદ (પ્રયાગ)—ગંગા અને જમના નદીના સંગમ ઉપર વાયવ્ય પ્રાંતની રાજ્યધાની છે. એમાં વાયવ્ય પ્રાંતનો લેફ્ટેનન્ટ ગવર્નર રહે છે. ગંગા અને જમનાના સંગમ આગળ નહાવું એ હિંદુઓથી પવિત્ર ગણાયલું છે. અલાહાબાદ આગળ બે રેલવે લાઇન મળે છે તેમાંની એક કલકત્તા તરફ અને બીજી પંજાબ અને સિંધ તરફ જાય છે.

કાનપોર—ગંગા નદી ઉપર એ એક લશ્કરી મથક છે ને એ ઠેકાણે નાના સાહેબે ૧૮૫૭ માં અંગ્રેજોની કતલ કરી હતી.

અનારસ (કાશી)—ગંગા નદીને કાંઠે છે. એ હિંદુઓની સર્વથી પવિત્ર તીર્થની જગ્યા છે.

મીરઝાપુર—કાશીની પશ્ચિમે ગંગા નદી ઉપર રૂના ખ્દોળા બાપાર ને ગલીયાની બનાવટને માટે પ્રખ્યાત છે.

ગાઝીપુર—ગંગાનદીને કાંઠે છે. આ શહેરમાં લાર્ડ કાનવાલીસ ૧૮૦૫માં મરણ પામ્યો હતો.

આગ્રા—જમના નદીને કાંઠે છે. એ મોગલ રાજ્યની શુભી રાજ્યધાની હતી. એમાં શાહજહાં બાદશાહનો અંતિમ સ્થાન “તાજ મહેલ” છે, તે હિંદુસ્તાનમાં સર્વથી સુંદર ઇમારત ગણાય છે. આગ્રાથી છ માઈલ ઉપર સીકંદ્રામાં અકબરની કબર છે.

મથુરા—આગ્રાની વાયવ્ય કોણમાં જમના નદીપર આવેલું છે. એ કૃષ્ણની જન્મભૂમી ગણાય છે, ને એની પાસે પ્રિદાવન આવેલું છે.

મીરત—કાળી નદીને કાંઠે એક લસ્કરી મથક છે. એ શહેરમાં દેશી રેલમેન્ટે ૧૮૫૭ માં પહોંચી બળવો કર્યો હતો.

હરદ્વાર—ગંગા નદીપર છે. એમાં ઘણા પહાડો છે. ને લોકો જત્રા કરવા ત્યાં જાય છે. (મદ્રેશા છે.)

ફરકી—હરદ્વારની પાસે છે એમાં ઈન્નેરતું કામ શીખવાની

અજમેર—એ રજપુતાનામાં છે. પણ એ વાયવ્ય પ્રાંતના લેફ્ટનન્ટ ગવર્નરના તાબામાં છે.

રોહીલખંડ—જમના ને ગંગાની વચ્ચે છે. (થાય છે.)

બરેલી—રોહીલખંડમાં મોટું શહેર છે. એમાં ડાંગર પુષ્કળ

ગાંધાર—એ હિમાલયમાં છે. એમાં ગંગા ને જમનાના મૂળ છે.

રામપુર—રોહીલખંડમાં આવેલું છે. ને નવાબતું રહેવાતું ડેકાણું છે.

અયોધ્યા પ્રાંત.

લકનો—ગોમતી નદીને કાંઠે અયોધ્યાની રાજ્યધાની છે. સને ૧૮૫૭ના બળવાની વખતે અંગ્રેજોએ ઘણી બાહાદુરીથી બળવા-ખોરાની સામે આ શહેરનો બચાવ કર્યો હતો.

અયોધ્યા—(આઉદ) ગોગરા નદીને કાંઠે છે; આ શહેર મનુએ વસાવેલું છે એવું રામાયણમાં કહેલું છે, એમાં રામના પિતા દશરથનું રાજ્ય હતું, ને રામનો જન્મ થયો હતો. ૧૮૫૭માં બળવાની વખતે સર હેન્રી લારન્સે આ શહેરનો બચાવ કર્યો હતો.

અયોધ્યા પ્રાંતના નીચે પ્રમાણે ૪ ભાગ કર્યા છે,

હૈદ્રાબાદ—પૂર્વમાં ગોઆ નદી ઉપર છે.

સિનાપુર—વાયવ્ય કોણમાં છે.

લકનો—મધ્યમાં છે.

રાયબરેલી—દક્ષિણમાં ગોમતી નદીની શાખા ઉપર છે.

અંગાળા પ્રાંત.

એ પ્રાંત લેફ્ટેનન્ટ ગવર્નરના હાથ હેઠળ છે. એમાં શુદ્ધ અંગાળા, બહાર, ઓરિસા (ઓઠીઆ) અને છોટા નાગપુર છે.

કલકત્તા—હુગલી નદીના પૂર્વ કાનારાપર બ્રિટિશ હિંદુસ્તાનની રાજ્યધાની છે. એમાં સુંદર ઇમારતો છે અને ભારે વ્યાપાર ચાલે છે. એમાં ફોર્ટ વિલ્યમ નામનો જે મજબૂત કિલ્લો છે તે ૧૬૯૬માં બાંધવામાં આવ્યો હતો. એમાં હિંદુસ્તાનનો ગવર્નર જનરલ શિયાળામાં રહે છે. કલકત્તામાં સાંજના ૬ વાગે છે ત્યારે લંડનમાં બપોર હોય છે. (નન્ટ ગવર્નર રહે છે,

અલીપુર—ફોર્ટ વિલ્યમની દક્ષિણે છે. એમાં અંગાળાનો લેફ્ટે-

બરાકપુર—કલકત્તાની ઉત્તરે એ એક મોટું લશ્કરી મથક છે.
નુડ્યા—ભાગિરથી નદી ઉપર છે. એમાં સંસ્કૃત પાઠશાળા છે.
મુસલમાનોએ ઈ. સ. ૧૨૦૩માં એ જીત્યું ત્યારે એ બંગાળાની રાજ્યધાની હતું.

રૅલસી—કલકત્તાની ઉત્તરે ભાગિરથીના કાંઠાઉપર છે. આ ઠેકાણે કલાઈને ૧૭૫૭માં બંગાળાના નવાબ સુરાજુદ્દ દલલાને હરાવ્યો અને બ્રિટિશ રાજ્યની સ્થાપના કરી. [માટે પ્રખ્યાત છે.

મુરશીદાબાદ—ભાગિરથી નદીને કાંઠે છે. એ રેશમ અને ગળીને ઢાઈલિંગ—એ હવાવાળી ઉચી ટેકરી છે. એ ઠેકાણે બંગાળાનો લેફ્ટેનન્ટ ગવર્નર ગરમીના દિવસમાં રહેવા જાય છે.

ડાકકા—ગંગા અને ખલ્લપુત્રા નદીની વચ્ચે છે.

હુગલી—હુગલી નદી ઉપર છે. (સંસ્થાન હતું.

ચિન્સુરા—હુગલી નદી ઉપર છે; એ આગળ ડેન લોકોનું

ચંદ્રનગર—ચિન્સુરાની દક્ષિણે ફ્રેન્ચ લોકોનું સંસ્થાન છે.

સિરામપુર—હુગલી નદીના કાંઠાઉપર છે. આગળ ડેન લોકોનું સંસ્થાન હતું.

કટક—મહા નદીના કાંઠા ઉપર છે.

પુરી (જગન્નાથ)—હિંદુઓનું એક પવિત્ર ધામ છે.

બહાર—ગંગા નદીની દક્ષિણે છે. (શહેર છે.

રાજમહાલ—ગંગા નદીની પાસે સાંચલ પ્રગણાનું મુખ્ય

ભાગલપુર—ગંગા નદી ઉપર છે.

મોંધીર—ગંગા નદીને કાંઠે છે. એમાં લોખંડનાં કારખાનાં છે.

પટના—ગંગા નદીને કાંઠે છે. એ કસ્બી લૂગડાંની બનાવટને માટે પ્રખ્યાત છે.

(૫૨)

ગયા—પટનાની દક્ષિણે બુધ્ધ ધર્મનું પવિત્ર શહેર છે.

આસામ પ્રાંત.

ગૌહાતી—આસામની રાજ્યધાની બ્રહ્મપુત્રા નદી ઉપર છે.

બ્રિટિશ બરમા પ્રાંત.

રગુન—બ્રિટિશ બરમાની રાજ્યધાની ધરાવદી નદી ઉપર છે.
એ કેકાણે ચાખા અને સાગના લાકડાનો પુષ્કળ વ્યાપાર ચાલે છે.

પેયુ—પેયુ પ્રાંતની આગલી રાજ્યધાની, પેયુ નદી ઉપર છે.

બેસીન—ધરાવદીની શાખા ઉપર છે.

પ્રોમ—ઉત્તર તરફ ધરાવદી નદી ઉપર છે. ૧૮૨૫માં અંગ્રેજ
મોકાએ આ શહેર હુમલો કરી લીધું હતું.

આરાકાન—આરાકાન પ્રાંતનું મુખ્ય શહેર છે.

મોલેમીન }
માર્તાબાન } એ ત્રીનાસરીમ પ્રાંતનાં મુખ્ય શહેર છે.
ટીનાસરીમ }

નેપાળ અને ભૂતાનના સ્વતંત્ર સંસ્થાનો.

ખટમંડુ—નેપાળની રાજ્યધાની.

સિકિમ—નેપાળ અને ભૂતાનની વચ્ચે છે.

ટેસિટયુડન—ભૂતાનની રાજ્યધાની. સિકિમની પૂર્વે છે.

મકવાનપુર—નેપાળમાં છે. ગુરખા લોકોને ૧૮૧૬માં સર
દેવીદ આકટરલોનીએ હરાવ્યા.

પુનાખાં—ભૂતાનમાં છે.

ફિરંગી સંસ્થાનો.

ગોવા (પનજિમ)—ફિરંગી સંસ્થાનની રાજધાની. અરબી
સમુદ્રના કિનારાઉપર છે.

ફમન—મુંબઈ ખેટની ઉત્તરમાં છે.

દીવ—કાઠીઆવાડ દ્વિપકલ્પની દક્ષિણે એક ખેટ છે.

ક્રેન્ય સંસ્થાનો.

પૉન્ડીચરી—ક્રેન્ય સંસ્થાનની રાજધાની. કર્નાટકની પૂર્વમાં છે.

કેરિકલ—કર્નાટકની પૂર્વમાં છે.

ચાનાઉત—ગોદાવરી નદીના મુખ આગળ છે.

ચંદ્રનગર—કલકત્તાની ઉત્તરે હુગલી નદી ઉપર છે.

મહે—મલબાર કોસ્ટાપર છે.

હિંદુસ્તાનના પશ્ચિમ અને પૂર્વ કીનારા ઉપર આવેલાં શહેરો.

કરાંચી; પોરબંદર; ઘોઘા; ખંબાત (મહી); ભરૂચ
(નર્મદા); સુરત (તાપી); મુંબઈ; રત્નાગીરી; વિંગોર્લા;
પનજિમ અથવા ન્યુ ગોવા; કારવાડ; કુમ્પતા; હોનાવર;
માંગલોર; કાનાનોર; ટેલીચરી; કેલીકટ; બેપૂર; પોનાની;
કોચીન; અલીપલી; કવીલોન; ટ્યુટીકોરીન; નીઆપટમ;

કાન્કવીખાર; કડાલોર; પોન્ડીચરી; મદ્રાસ; મછલીપટમ,
કોરીંગા, કાકીન્ડા, વીઝાગાપટમ, બીમલીપટમ, પૂરી અથવા
જગનનાથ, ખાલાસોર; કલકત્તા (હુગલી); ચીટેગાંગ.

એશિયા ખંડનું વર્ણન.

સીમા:—ઉત્તરે (આર્કટિક) ઉત્તર માહાસાગર; પશ્ચિમે
યુરલ પર્વત, યુરલ નદી, કારખીયન સમુદ્ર, મારમોરાનો સમુદ્ર,
અર્કિપેલેગો, ભૂમધ્ય સમુદ્ર, સ્વેઝનીસંયોગીભૂમી, અને રાતો
સમુદ્ર; દક્ષિણે હિન્દી માહાસાગર, અને પૂર્વે પાસિફિક
માહાસાગર છે.

વિસ્તાર—એશિયાખંડની પૂર્વથી તે પશ્ચિમ સુધીની લંબાઇ
આસરે ૬૭૦૦ મૈલ છે અને ઉત્તરથી તે દક્ષિણ સુધીની પહોળાઈ
આસરે ૫૩૦૦ મૈલ છે. એનું ક્ષેત્રફળ આસરે ૧,૭૦,૦૦,૦૦૦
ચોરસ મૈલ છે. એશિયાખંડ સર્વથી મોટો ખંડ છે. માળુસ ન-
તની પેટલ વહેલી ઉત્પત્તિ એશિયા ખંડમાં થઈ હતી એવું ધાર-
વામાં આવે છે.

એશિયાખંડ સ્વેઝની સંયોગીભૂમીથી આફ્રિકા સાથે અને
યુરલ અને કોકેસસ પર્વતોથી યુરોપ સાથે જોડાયેલો છે; અને
ખ્દેરિંગની સામુદ્રધુનિ અને અમેરિકાથી જુદો પાડે છે.

દેશ.

૧ ટર્કી ઇન એશિયા—(વિભાગો. એશિયા માઈ-
નર; સિર્યા; આર્મિન્યા; કુર્દિસ્તાન અથવા આસિર્યા;

બલેજઝીરા અથવા મેસોપોટમ્યા; ઇરાક અરબી અથવા ખાલડિયા; અને તુર્કી આરબસ્તાન).

૨. આરબસ્તાન (અરેબીઆ).

૩. ઇરાન (પર્શિઆ).

૪. આફગાનીસ્તાન.

૫. બલૂચિસ્તાન.

૬. હિંદુસ્તાન (બ્રિટિશ ખરમા સહિત).

૭. સિંહલદ્વીપ. (સિલોન).

૮. ઇન્ડયન ચાયના (ઇસ્ટર્ન પેનિનશુલા): વિભાગો—ખપર (ઉપલો) ખરમા; આસામ; આનામ; કેમ્પોડિયા; કોચિન ચાઇના અને મલે દ્વીપકલ્પ).

૯. ચાઇનીઝ એમ્પાયર; (વિભાગો—ચીન, ટિબેટ, કોન્ચીઆ, મંગોલીઆ, મન્યુરીઆ, અને ઇસ્ટર્ન તુર્કિસ્તાન.)

૧૦. તુર્કિસ્તાન.

૧૧. એશિઆઈ રશિઆ (વિભાગો—સાઈબીરિઆ, ટ્રાન્સ કોકેશિઆ અને રશિઆઈ તુર્કિસ્તાન).

૧૨. જાપાન—(યસ્સો, નીશોને, ક્યુસ્યુ અને સિકોક) એ બેટા મળીને જાપાન દેશ બન્યોછે.

બેટ.

આફ્રિકેલેગો સમુદ્રમાં આવેલા બેટ.

મીટીલેની અથવા લેસબોસ, સીઆ, અને સેમોસ.

ભૂમધ્ય સમુદ્રમાં આવેલા બેટ.

સાઈપ્રસ, રોડઝ અને ક્યુપ્રેનથોસ.

ઈરાની અખાતમાં આવેલા બેટ.

બહરીન—આરબસ્થાનની પૂર્વે છે.

ઓર્મઝ } ઈરાનની દક્ષિણે છે.
કિસ્મ }

કર્ક—ઈરાની અખાતની ઉત્તરમાં છે.

હિંદી મહાસાગરમાં આવેલા બેટ.

મુંબઈ } હિંદુસ્તાનની પશ્ચિમે છે.
સ.લસેટ }

લકાદીવ } હિંદુસ્તાનની નૈરત્ય દિશાએ છે.
મ.લદીવ }

સીલોન (લંકા)—હિંદુસ્તાનની દક્ષિણે છે.

આન્ડામન } બ્રિટિશ બરમાની નૈરત્ય દિશાએ છે.
નિકોબાર }
મર્ગાબેટા }

પિનાંગ—મલે દ્વીપકલ્પની પશ્ચિમે છે.

સિંગાપોર—મલે દ્વીપકલ્પની દક્ષિણે છે.

પાસિફિક મહાસાગરમાં આવેલા બેટ.

મલેશિયા અથવા મલે બેટા (એમાં સમાયલા બેટા—મુ-
મ.ત્રા, જાવા, બોર્નિઓ સિલિબિસ, મોલાકાસ અથવા મ-
સાલાના બેટા અને પ્રિલિપાઈન બેટા.

હેનાન—ચીનની દક્ષિણે છે.

મકાઉ } ચીનની દક્ષિણે કંટાન નદીના મુખ આગળ છે.
હાંગકૉંગ }

ફારમોસા—ચીનની પૂર્વે છે.

હુચ્યુબેટા—ચીનની ધર્માન દિશાએ છે.

જાપાન બેટા (એ નિરોન, યસ્સો, ક્યુસ્યુ, અને સિકોકુ
બેટા મળીને બનેલા છે). (વચ્ચે છે.

સગેલ્યન—ટારટરીનો અખાત અને ઓકોટસ્કના સમુદ્રની

ક્યુરિલબેટા—સાધબીર્યાની પૂર્વે કામસચાટકાના દ્વિપકલ્પની
દક્ષિણે છે.

એલ્યુશન—કામસચાટકા અને અમેરિકાની વચ્ચે છે.

ઉત્તર મહાસાગરમાં આવેલા બેટા.

લિએકોવ અથવા ન્યુ સાધબીર્યા—સાધબીર્યાની ઉત્તરે છે.

દ્વીપકલ્પ.

એશિઆમાર્ધનર—કાળા અને ભૂમધ્ય સમુદ્રની વચ્ચે છે.

આરબસ્તાન—લાલસમુદ્ર અને અરબી સમુદ્ર, તે ધરાની
અખાતની વચ્ચે છે.

હિંદુસ્તાન—અરબીસમુદ્ર અને બંગાળના ઉપસાગરની વચ્ચે.

કાઠીઆવાડ—કચ્છ અને અખાતના અખાતની વચ્ચે છે.

મલે—બંગાળનો ઉપસાગર અને સિઆમના અખાતની વચ્ચે.

કૌરીઆ—મંચુરિઆની અગ્નિ કોણમાં અને પીળા ને જાપાની સમુદ્રની વચ્ચે છે.

કામસ્યાટકા—સાંઘળીયાની પૂર્વે છે.

સ યોગી ભૂમી.

સ્વેઝની સંયોગી ભૂમી—એશિઆને આફ્રિકા સાથે જોડેછે, અને રાતો સમુદ્ર તથા ભૂમધ્ય સમુદ્રને જુદા પાડેછે.

કોની સંયોગી ભૂમી—મલે દ્વીપકલ્પને સિઆમ સાથે જોડેછે, અને સિઆમ તથા બંગાળના ઉપસાગરને જુદા પાડેછે.

ભૂશિર.

બાબા—એશિઆમાં ધનિરની વાયવ્ય દિશાએ છે.

રાશલહેડ—આરબસ્તાનની અગ્નિકોણમાં છે.

કોમોરીન—હિંદુસ્તાનની દક્ષિણે છે.

ડનડ્રાહેડ—સિંદલદ્વીપની દક્ષિણે છે.

નીગ્રોસ—પેગુની અગ્નિ કોણમાં છે.

રેમનિયા—મલેદ્વીપકલ્પની દક્ષિણે છે.

કેમબોડયા—કોચીન આબનાની દક્ષિણે છે.

કિંગ—જાપાનની પૂર્વે છે.

લોપાટકા—કામસ્યાટકાની દક્ષિણે છે.

ઈસ્ટકેપ (પૂર્વ ભૂશિર) જ્હરિંગની સામુદ્રધુનિની પાસે છે.

ઝીવેરે અથવા નોર્થ ઈસ્ટ કેપ—સાંઘળીયાની ઉત્તરે છે.

(૫૬)

પર્વત.

કોકેસસ—કાળા અને કાશ્મીરનસમુદ્રની વચ્ચે છે.

શિખર—અલબર્જ.

તૌરસ—એશિયા માધનરમાં છે.

લેબ્નેનન—સિધામાં છે.

એરેરાટ—આર્મેન્યામાં છે.

અલબર્જ—ધરાનની ઉત્તરે છે. (શિખર) દ્વીમાવંડ.

પેરોપેમિસસ } આફગાનિસ્તાનની ઉત્તરે છે.
હિંદુકુશ }

સૂ. લિમાન—આફગાનિસ્તાન અને હિંદુસ્તાનની વચ્ચે છે.

(શિખર)—તખ્તિસુલિમાન.

હાલા—અઘૂચિસ્તાન અને હિંદુસ્તાનની વચ્ચે છે.

હિમાલય—હિંદુસ્તાનની ઉત્તરે છે.

કારાકોરમ—કાશ્મીરની ઉત્તરે છે.

અરેવલી—રજપૂતાનામાં છે. (શિખર)—આબુ.

વિંધ્યા } મધ્ય હિંદુસ્તાનમાં છે.
સાતપુડા }

પશ્ચિમઘાટ } દક્ષિણ હિંદુસ્તાનમાં છે.
પૂર્વઘાટ }
નીલગરી }

આડમ ટેકરી } સિંહલદ્વીપમાં છે.
પેડાટેલાગાલા }

યેનલિંગ }
 નેનલિંગ } ચીનમાં છે.
 પુલિંગ }

ફ્વેનલન—ટિબેટ અને ઇસ્ટર્ન તુર્કિસ્તાનની વચ્ચે છે.

બોલોર—તુર્કિસ્તાન અને ઇસ્ટર્ન તુર્કિસ્તાનની વચ્ચે છે.

થીઅનરાન—ઇસ્ટર્ન તુર્કિસ્તાન ને સાઇબીરિયાની વચ્ચે છે.

આલટઈ—સાઇબીરિયાની દક્ષિણે છે.

સમુદ્ર, અખાત અને ઉપસાગર.

કાળો સમુદ્ર—ટર્કી ઇન એશિયાની ઉત્તરે છે.

મારમોરાનો સમુદ્ર—એશિયા માઇનરની વાયવ્ય દિશાએ છે.

ઈજ્યપ્ત સમુદ્ર અથવા આર્કિપેલેગો—એશિયા માઇનરની પશ્ચિમે છે.

ભૂમધ્ય સમુદ્ર—ટર્કી ઇન એશિયાના સીધાની પશ્ચિમે છે.

રાતો સમુદ્ર—આરબસ્તાનની પશ્ચિમે છે.

એદનનો અખાત—આરબસ્તાનની દક્ષિણે છે.

ઓમાનનો અખાત } આરબસ્તાન ને ઇરાનની વચ્ચે છે.
 ઇરાનની અખાત }

અરબી સમુદ્ર—હિંદુસ્તાન અને આરબસ્તાનની વચ્ચે છે.

કચ્છનો અખાત } હિંદુસ્તાનની પશ્ચિમે છે.
 અખાતનો અખાત }

મનારનો અખાત—હિંદુસ્તાન અને સીસોનની વચ્ચે છે.

બગાળાનો ઉપસાગર—હિંદુસ્તાન અને ઇસ્ટર્ન પેન્સિન-શુલાની વચ્ચે છે.

મારટાબાનનો અખાત—બ્રહ્મદેશની દક્ષિણે છે.
 સીઆમનો અખાત—સીઆમની દક્ષિણે છે.
 ટાનકીનનો અખાત—ઈસ્ટર્ન પેનિનસુલાની ધશાન કોણમાં છે.
 ચીનાઈ સમુદ્ર—ચીનની દક્ષિણે છે.
 પીળો સમુદ્ર—ચીન અને કોરીઆની વચ્ચે છે.
 જાપાની સમુદ્ર—જાપાનની પશ્ચિમે છે.
 ટાર્ટરીનો અખાત—સગેલ્યન ખેટ અને સાઈબીરિયાની વચ્ચે છે.
 ઑકોટસ્કનો સમુદ્ર—સાઈબીરિયા ને કામચ્યાટકાની વચ્ચે છે.
 કામચ્યાટકાનો સમુદ્ર—કામચ્યાટકાનો દ્વિપકલ્પ ને અમેરિકાની વચ્ચે છે.
 બહેરીંગનો સમુદ્ર—એશિયા અને ઉત્તર અમેરિકાની વચ્ચે છે.
 અનાદીરનો અખાત—સાઈબીરિયાની ધશાન કોણમાં છે
 ઓખીનો અખાત—સાઈબીરિયાની ઉત્તરે છે.

સામુદ્રધુંનિ.

બૉસ્પરસ (કોનસ્ટેન્ટિનોપલ)—કાળા અને મારમોરાના સ-
 મુદ્રને જોડે છે. [લેગોને જોડે છે.

ડોર્ડેનલસ (હૅલેસપોન્ટ) મારમોરાનો સમુદ્ર અને આર્કેપે-
 બાબલ માન્ડેબ—રાતો સમુદ્ર અને એડનના અખાતને જોડે છે.

ઑરમઝ—ઓમાનનો અખાત અને ધરીની અખાતને જોડે છે.

પાક—હિંદુસ્તાન ને સીલોનની વચ્ચે છે.

મલાક.—સુમાત્રા અને મલે દ્વિપકલ્પની વચ્ચે છે.

સન્ડા—સુમાત્રા અને જાવાની વચ્ચે છે.

મકાસર—ખોરન્યો અને સિલેબિસની વચ્ચે છે.
કોરીઆની ખાડી—કોરીઆ અને જાપાનની વચ્ચે છે.
સંગર—નિકોન અને યસ્સોની વચ્ચે છે.
લેપુસ—યસ્સો અને સગેલ્યનની વચ્ચે છે.
ખડેરીંગ—એશિઆ અને ઉત્તર અમેરિકાની વચ્ચે છે.

સરોવર.

વાન—આર્મીન્યામાં છે.
મૃત્યુ સરોવર (હેડસી)—સીર્યામાં છે.
ઉરમ્યા—ધરિનના ધરિયા કાણમાં છે.
કાસ્પીઅન સમુદ્ર—ધરિનની ઉત્તરે છે.
હામૂન અથવા સીસ્ટન સરોવર—આફગાનિસ્તાનમાં છે.
એરલ સરોવર—રશિઅન તુર્કિસ્તાનમાં છે.
રાવન સરોવર
માન સરોવર
ટેન્ગીનાર સરોવર
પાલ્લી સરોવર. } દીબેટમાં છે.
લોળાનાર સરોવર—ઉરિટર્ન તુર્કિસ્તાનમાં છે.
બેકલ સરોવર
ખલકશ સરોવર } સાધબીધાની દક્ષિણમાં છે.

નદીઓ.

યુક્રેટિસ અને ટાઇગ્રીસ—ટૌરસ પર્વતમાંથી નીકળીનેટરકી-
ઈન એશિઆમાંના દક્ષિણ ભાગમાં જન્મે જોડાઈ જઈને શેટઅલ-
અંરબ નામ ધારણ કરી ધરાની અખાતમાં પડે છે.

ભેડું—લેખનન પર્વતમાંથી નીકળી સીંધામાં વહીને મૃત્ય સરો
વરને મળેછે.

કાપુલ—કાપુલ પ્રાંતમાંથી વહીને સિંધુનદીને મળે છે.

હલમન્ડ—હિંદુકુશ પર્વતમાંથી નીકળીને આફઘાનીસ્તાનમાં
વહે છે, અને હામુન સરોવરને મળેછે.

અરબુત્રા-
ગંગા-
મહાનદી-
ગાદાવરી-
કૃષ્ણા-
કાવેરી-
[હિંદુસ્તાનમાં વહીને અંગાળાના ઉપસાગરમાં પડેછે.
[અરબી સમુદ્રને મળેછે.

સિંધુ—(ઇન્ડસ) હિંદુસ્તાનના વાયવ્ય ખુણામાં વહેછે અને
સાબરમતી-
મહી-
નર્મદા-
તાપી-
[હિંદુસ્તાનમાં વહેછે ને અખાતના અખાતને
મળેછે.

ઈરાવદી—અરમામાં વહેછે ને અંગાળાના ઉપસાગરને મળેછે.
મીનામ—સીઆમમાં વહેછે, ને સીઆમના અખાતને મળેછે.
મીકાંગ અથવા કેમ્બોડ્યા—ઈન્ડયન આઈનામાં વહેછે ને ચી-
નાઈ સમુદ્રને મળેછે.

પીહા
હાઅન્ગહા
ચેંગસીક્યેંગ,
કેન્ટોન—
[ચીનમાં વહેછે ને પાસિફિક મહાસાગરને
મળેછે.

આમુર અથવા સગેદ્યન—મંગોલ્યા અને એશિઆટિક
રશિઆની વચ્ચે વહેછે ને આમુરના અખાતને મળે છે.

યારકન્ડ—હિંદુકુશ પર્વતમાંથી નીકળીને પૂર્વ તુર્કસ્તાનમાં વહે છે ને લોખતોર સરોવરમાં પડે છે.

આમુદરીઆ થવા ઑકસસ—હિંદુકુશ પર્વતમાંથી નીકળી તુર્કસ્તાન અને રશિયન તુર્કસ્તાનમાં વહીને એરલ સમુદ્રને મળે છે.

કર—ટૅરસ પર્વતમાંથી નીકળી ટ્રાન્સકોકેશિયામાં વહીને કાસ્પીયન સમુદ્રને મળે છે.

સરદેરિઆ અથવા જિકઝારટીસ—થીએનશન પર્વતમાંથી નીકળી રશિયન તુર્કસ્તાનમાં વહે છે ને લોખતોર સરોવરમાં પડે છે.

યુરલ—યુરલ પર્વતમાંથી નીકળીને સાઇબીરિયાના પશ્ચિમ ભાગમાં વહે છે ને કાસ્પીયન સમુદ્રને મળે છે. (તર મહાસાગરમાં પડે છે.

ઓખી—આલટાઇ પર્વતમાંથી નીકળી સાઇબીરિયામાં વહીને ઉન્ગરીમાં વહીને ઉત્તર મહાસાગરમાં પડે છે. (મહાસાગરમાં પડે છે.

લીના—બૈકલ સરોવર પાસે બૈકલ પહાડમાંથી નીકળી ઉત્તર ઓલોનેક—લીના નદીની પશ્ચિમે આવેલી છે ને ઉત્તર મહાસાગરમાં પડે છે.

ટર્કીઘન એશિઆ.

સ્મીર્ના—ટર્કી ઘન એશિઆની રાજ્યધાની અને એશિઆ માઇનરનું મુખ્ય શહેર છે.

સ્કુટરી—ઑસપરસની સામુદ્રધુનિની પાસે છે.

પ્રુસા—કૉનસ્ટાનટીનોપલની દક્ષિણે છે.

એન્ગોરા—પ્રુસાની પૂર્વ તરફ આવેલું છે.

અલેપ્પો—સીરિયાની ઉત્તરે વ્યાપારનું મુખ્ય મથક છે.

- એનટિયોચ—અલેખાની પશ્ચિમ કીનારા ઉપર છે.
 બેરુટ—સીર્યાના પશ્ચિમ કીનારા ઉપર છે.
 દમાસ્કસ—બેરુટની પૂર્વે સીર્યાનું મુખ્ય શહેર છે. એ દુની-
 આમાં સર્વથી જુનું શહેર ગણાય છે.
 એફર—બેરુટની દક્ષિણે છે.
 પેલેસ્તાઇન—સીર્યાનો નૈરત્ય કોણનો ભાગ છે.
 જેરુસલમ—મૂલ્યુ સરોવરની વાયવ્ય કોણમાં પેલેસ્તાઇનનું મુખ્ય
 શહેર છે એ ખ્રિસ્તી અને યાહુદી ધર્મનું પવિત્ર શહેર ગણાતું હતું.
 મોસલ—ટાઇગ્રીસ નદીકિપર આવેલું છે.
 બગદાદ—કુર્દિસ્તાનનું મુખ્ય શહેર એ ટાઇગ્રીસનદી ઉપર છે.
 હીદલા—બગદાદની દક્ષિણે યુફ્રેટીસ નદીકિપર આવેલું છે.
 બસરા—શેત—ચેલ—ચૈરબ નદીકિપર એ વ્યાપારનું મુખ્ય મથક છે.
 સાર્ધનાય } કાળાસમુદ્ર ઉપર બંદરો છે.
 ટેબ્રિઝોન્ડ }
 અર્ઝરુમ—આર્મીન્યાનું મુખ્ય શહેર છે.
 બિટલીસ } વાન સરોવર ઉપર છે.
 વેન }

આરબસ્તાન.

- મક્કા—આરબસ્તાનની રાજ્યધાની અને મુસલમાન લોકોનું
 પવિત્ર શહેર છે, એમાં પેગંબર મહંમદ જન્મ્યો હતો.
 જિદ્દા—લાલુસમુદ્ર ઉપર એ એક બંદર છે.
 મદીના—મક્કાની ઉત્તરે છે. એમાં મહંમદની ધોર છે.

શુષ્કા—આબક્ષમાન્ડેખની સામુદ્રકુનિની પાસે એક બંદર છે,
એમાં ખુબ સારાં ધાય છે. [રકારને તાખે છે.

એદન—આરબસ્તાનના દક્ષિણ કીનારા ઉપર છે, એ અંગ્રેજ સ-

મસ્કંત—ઓમેનના અખાતના કીનારા ઉપર છે.

રીએદ—આરબસ્તાનના વચલા ભાગમાં છે.

ઈરાન.

તહેરાન—ઈરાનની રાજ્યધાની, એ ઈરાનમાં ઉત્તરે આવેલું છે.

ટાબ્રિઝ—ઉર્મ્યા સરોવરની પૂર્વે વ્યાપારનું એક મથક છે.

ઈસ્ફાન—તહેરાનની દક્ષિણે, ઈરાનની આગળી રાજ્યધાની છે.

યજ્ડ—ઈરાનના મધ્યમ ભાગમાં આવેલું છે.

કરમન—યજ્ડની અગ્નિ કોણમાં આવેલું છે.

એશદ—ઈરાનના ઈશાન કોણમાં છે. [ધાય છે.

શિરાઝ—ઈરાની અખાતની પૂર્વમાં છે. ને એમાં દારૂ સારો

ખુશાયર—ઈરાની અખાત ઉપર એ એક બંદર છે.

રેશદ
આઆપ્પાદ } કાસ્પીઅન સમુદ્ર આગળ છે.

આફગાનિસ્તાન.

કાબુલ—આફગાનિસ્તાનની રાજ્યધાની, કાબુલ નદી ઉપર છે.

જલાલાબાદ—કાબુલની પુર્વ તરફ આવેલું છે.

ગીઝની—કાબુલની નેરત્વ દિશાએ છે.

કંદહાર—હેલમન્ડ નદીની શાખા ઉપર છે.

હેરાત—આફગાનિસ્તાનની પશ્ચિમ હદ આગળ છે.

અબુચિસ્તાન.

કેલાટ—અબુચિસ્તાનની રાજ્યધાની.

કવેટા—અબુચિસ્તાનની ઉત્તરમાં આવેલું છે.

કેજ—અબુચિસ્તાનના દક્ષિણ ભાગમાં છે.

સિંહલદ્વીપ (લંકા અથવા સીલોન).

કોલમ્બો—સીલોનની રાજ્યધાની લંકાની પશ્ચિમે છે.

ગાલી—સીલોનની દક્ષિણે છે.

બેટ્ટેકેલો
ટિન્કેમાલી— } સીલોનની પૂર્વે છે.

કુરની ગાલ—પશ્ચિમ ભાગમાં છે.

કાન્ડી—સીલોનની આગલી રાજ્યધાની મધ્ય ભાગમાં છે.

ઈન્ડયન આર્ધના.

માન્ડલે—બરમા પ્રાંતની રાજ્યધાની—ઈરાવદી નદી ઉપર છે.

બરમા પ્રાંત અંગ્રેજ સરકારે ૧૮૮૫માં લીધું.

અમરાપુરા } બરમાની આગલી રાજ્યધાની ઈરાવદી નદી
આવા } ઉપર છે.

ખાન્કોક—સીઆમ પ્રાંતની રાજ્યધાની, મીનામ નદી ઉપર છે.
હ્યુએ—આનામ પ્રાંતનું મુખ્ય શહેર છે.

સંઘગોન—ક્રેન્ય લોઅર કોચીન ચાઇનાની રાજ્યધાની છે.

મલાકા—મલાયા દ્વિપકલ્પના દક્ષિણ ભાગમાં છે.

સિંગાપોર—સિંગાપોર બેટમાં છે.

ચાઇનીઝ એમ્પાયર.

ચેકીન—ચીનની રાજ્યધાની; પીહો નદી ઉપર છે.

નાનકીન—યાંગસીક્યાંગ નદી ઉપર છે.

કેન્ટોન—કેન્ટોન નદી ઉપર એક બંદર છે.

અમોય } ફોરમોઝા ટાપુની સામે એ બંદરો છે. [એક મહોટું
કુચુ }

સંગાઈ—યાંગસી ક્યાંગ નદીના મુખ આગળ બંદર છે.

કીંગકીટોઆ—કોરીઆનું મુખ્ય શહેર છે.

કોરીન ઝોલા—મન્યુરીઆનું મુખ્ય શહેર છે.

ઉરગા—મંગોલ્યાનું મુખ્ય શહેર બૈકલ સરોવરની દક્ષિણમાં છે.

યારકંદ—ઇસ્ટર્ન તુર્કસ્તાનનું મુખ્ય શહેર યારકંદ નદી ઉપર છે.

કાશગર—ઇસ્ટર્ન તુર્કસ્તાનના પશ્ચિમ ભાગમાં છે.

ખોટન—ઇસ્ટર્ન તુર્કસ્તાનના દક્ષિણ ભાગમાં આવેલું છે.

લાસા—ટિબેટનું મુખ્ય શહેર બ્રહ્મપુત્રા નદી ઉપર છે.

તુર્કસ્તાન.

બેખારા—તુર્કસ્તાનની રાજ્યધાની, ઓક્સસ નદીની પાસે છે.

ખીવ—ઓક્સસ નદી ઉપર છે.

રશિઆ-ઈન-એશિઆ.

તાઓલરક—સાઈબીરિયાનું મુખ્ય શહેર, ઇરતીશ નદી ઉપર છે.

ઈરકટરક—ઐકલ સરોવરની પાસે એની સી નદી ઉપર છે.

કિઆખતા—ઐકલ સરોવરની દક્ષિણે છે.

હાશકન્દ } સરહેરીઆ નદીની પાસે આવેલાં છે.
ખોકન }

સમરકન્ડ...રશ્ચન તુર્કસ્તાનના દક્ષિણ ભાગમાં છે.

ટિફલિસ...ટ્રાન્સ કોકેશિઆનું મુખ્ય શહેર કર નદી ઉપર છે.

જાપાન.

ટોકિઓ અથવા યદો—જાપાનની રાજધાની. નીફોન બે-
ટમાં છે.

યોકોહામા—નીફોનમાં યદોની પાસે એક બંદર છે.

નેગરિક—ક્યુસ્યુ ટાપુમાં છે.

એશીઆની નદીઓ અને તેપર આવેલાં મુખ્ય શહેર.

યુફ્રેટીસ.....હિલ્લા.

ટાઈગ્રિસ.....બગદાદ અને મોસલ.

શેત-અલ-આરબ....બસરા.

કાબુલ.....કાબુલ, જંગાલાબાદ અને પેશાવર.

હેલમદનીશાબા....કંદહાર. [અથવા લાહક.

સિંધુ.....કોત્તી, હૈદ્રાબાદ, હાલ, સકર, અટક, હે

જેલમ.....	શ્રીનગર અને જેલમ.
ચીનાખ.....	ગુજરાત.
રાવી.....	લાહોર.
સતલજ.....	સીમલા, હુઠીઆના, જલંદર, સોમ્નાઓન, ફીરોજપોર અને ભાવલપોર.
ત્રીમાખ.....	મુલતાન.
સાબરમતી.....	અમદાવાદ.
મહી.....	ખંભાત.
નર્મદા.....	ભરૂચ.
તાપી.....	સુરત.
બલ્લપુત્રા.....	લાસા અને મલહાતી.
હુગલી.....	હુગલી.
જમના.....	દિલ્હી, આગરા, મથુરાં અને કાલપી.
ગંગા.....	મીરત, અલીધર, કાનપોર, મીરજાપોર, બ- નારસ, ગાઝપોર, પત્ના અને મોંધીર.
ગંગા અને જમનાનાસંગમપર.....	અલ્હાબાદ. (પ્રયાગ).
ગોમતી.....	લકનો.
ધોધરા.....	આઝિદ, અને ફૈઝાબાદ.
મહાનદી.....	કટક.
પનાર.....	નેસોર.
પલાર.....	આર્કટ અને વેલોર.
દક્ષિણપનાર.....	કદાલોર.
કાવેરી.....	માઇસોર, સીરીંગાપટમ અને ત્રિચીનાપોલી.

ઈશવદી.....	માનડત્રે, અમરપુરા, આવા, ગ્રોમ, બેસીન અને રંજુન.
મીનામ.....	ખાંગકેડક.
કેન્ટોન.....	કેન્ટોન.
ચેંગ સી કયાંગ.....	નાનકીન.
પીછહો.....	ચેકીન.
ચારકન્ડ.....	ચારકન્ડ.
સરદેરીઆ.....	તાશકન્ડ અને ખોકન.
ઓખી.....	લેખસ્ક.
ઇરદિસ.....	લેખોલસ્ક, ઓમસ્ક.
એનીસી.....	ઇરકતસ્ક.
ચુરલ.....	ઓરેનપ્પર.
કર.....	તિફલિસ.

